

שמחה בהתנדבות

מתמידים בכך לאורך זמן, מההתחלה ועד הסוף. לעומת זאת, שני הידידים החרוצים הללו נראו מאושרים על ההישג שלהם. נראה לי שחילוקי הדעות המנטליים והרוחניים עדיין קיימים ביניהם, אבל בינתיים הממד החסידי שנכנס לחייהם כל כך הזין אותם וחילוקי הדעות איבדו את ערכם, או לפחות במידה שיכלה להעיב על הקשר ביניהם.

והנה הסיפור: פעם אחת הביא אחד החסידים לצדיק רבי נחום מצ'רנוביל, מתלמידי הבעל שם טוב, 300 רובל כסף, במטרה שהרבי יעשה בכסף כפי ראות עיניו - לצדקה או לצרכי ביתו ולכלכלת החצר. לאחר מכן סיפר הרבי לגבאי שלו שבאותו יום היה בין אלה שביקרו אצלו חסיד אחד שגילה לפניו את מצוקת לבבו ומצבו הכלכלי העגום. ראשית, מזה כשנה הוא לא שילם את שכר הלימוד של בנו, והמלמד הנו עני מדוכא אבל ירא שמיים גדול, והוא ממשיך בינתיים ללמוד תורה עם בנו בתקווה שסוף כל סוף בעל הבית ישלם לו. אתם יודעים, אחרי חודש-חודשיים שהמשכורת לא מגיעה - הגיוני לעזוב את העבודה. אבל במקרה שלנו, מצד אחד יש למלמד אחריות על הילדים שגדלים בכפר המרוחק מקהילה יהודית ולומדים איתו תורה, אבל מצד שני המלמד הזה עזב את ביתו ונדד לכפר בראש ובראשונה בשביל להביא טרף ופרנסה לכלכלת משפחתו. למרות הכל, המלמד התאזר בסבלנות והמתין כשנה למשכורת מתוך אמון שהיא בוא תבוא.

המשיך הרבי וסיפר לגבאי שהחסיד שיתף אותו שמלבד החוב למלמד הוא חקר את הריחיים ובית המלון של מנהל האחוזה הנוכרי, והוא צריך לשלם שכירות עבור שמונה חודשים אבל אין לו פרוטה לפרוטה, ואם לא ישלם בהקדם - יגרש אותו ארון האחוזה וינשל אותו מפרנסתו. ואם לא די בכל זה, החסיד שידך את בתו הבכירה למזל טוב והוא צריך כעת להכניסה לחופה, אבל אין מאומה בידו כדי לתת לה לצורך נישואיה.

"כששמעתי כל זאת - סיפר רבי נחום מצ'רנוביל לגבאי - עלה בדעתי כי אפשר הדבר שזיכני השם יתברך להיות גבאי צדקה, כי אותו סכום גדול שהובא לי הוא כדי שאזכה במצוות גדולות כאלו: ללמוד תורה, הצלת משפחה והכנסת כלה. שאלתי את החסיד כמה עולים חובותיו וצורכי הכנסת כלה, והחסיד נקב בסכום 300 רובל, בדיוק כפי הסכום שהגיע אלי באותו יום קודם לכן... ראיתי בכך השגחה פרטית מופלאה. "אולם, כשהחלטתי לתת את 300 הרובלים לחסיד האמור, עלה ברעיוני: האם כדאי לתת סכום גדול כזה לאיש אחד? הרי במעות אלה אפשר להחיות לכל הפחות שש משפחות שתהיה להם פרנסה די צרכם. כאתי במבוכה ולא ידעתי מה לעשות". חברים יקרים, אתם יכולים להרהר לרגע מה הייתם עושים מול הדילמה הזאת?

שני שופטים - והכרעה

המשיך רבי נחום וסיפר: "שתי הדעות - זו האומרת לתת את כל הסכום לאותו חסיד, וזו האומרת לחלק את הסכום לכמה משפחות - שתיהן צודקות וישרות ולא היה לי הכרע בדבר. סגרתי את חדורי כדי להתבונן איך להכריע, וכשהתבוננתי בדבר באתי לידי הכרה כי שתי הדעות באות משני השופטים - הכוונה ליצר הטוב והיצר הרע - והדעה האומרת לחלק את הסכום לכמה משפחות אינה דעת יצר הטוב".

למה רבי נחום היה משוכנע בכך? "שכן אם הייתה דעת יצר הטוב, היה הוא צריך לחוות את דעתו מיד כשהובא לי הסכום בתחילה ולומר לי: נחום! הובאו לך 300 רובל כסף, קח את הכסף וחלקהו לשישה חלקים - חמישה חלקים תחלק לצרכים שונים וחלק אחד תן לחסיד הזה. אבל הוא לא אמר לי כן, אלא כאשר זיכני השם יתברך לשמוע בקול היצר הטוב לעשות כראוי, אזי בא היצר הרע באומנות חכמתו לרמותני". סיים רבי נחום את סיפורו ואמר: "קיימתי עצת היצר הטוב, קראתי לחסיד ונתתי לו את 300 הרובל כסף".

זאת אומרת, לפעמים מופיעות שתי מחשבות בליבו של האדם, והוא נדרש להכריע מה הקול שמגיע מהממד הגבוה, זה שבעד הנתינה והעשייה ביד רחבה, ומה הקול שמגיע מהממד שרוצה לעצור את ההתמסרות וההשקעה. ובהקשר הזה, כנראה יש משמעות רבה לקול המגיע תחילה. ואמנם בסיפור הזה מדובר במחשבות העולות במוחו של צדיק כרבי נחום, אבל הדבר יכול לעורר אותנו לדיון והבחנה נכונה ביחס לקולות הנשמעים בתוכנו ולהשתדל להכריע כקולו של השופט הטוב.

חברים יקרים, יהי רצון שבכל נתינה שתזדמן לנו בימי אדר יתקיים בנו גם כן "וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו לה", וגם דוד המלך יוכל לומר עלינו ממקום מושבו "ואתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב לך" - הבחנתי שהם עשו זאת בשמחה. ונחתום כמו שפתחנו, השמחה מביאה אותנו לנדיבות, אבל בעיקר נזכור שגם הנדיבות והנתינה יכולות הן בעצמן לעורר בנו שמחה. לחיים לחיים, חודש אדר ופורים שמח!

משנכנס אדר מרבין בשמחה, ויש מי שאמר - וכך גם הובא ב'שפת אמת' - שהשמחה היא גם על הנתינה המיוחדת בחודש זה, שהרי "באחד באדר מאד מיוחד - "וישמחו העם על השקלים", וכשליהודי יש הזדמנות להיות בנתינה זה משמח מאוד.

אני מבקש להביא בפניכם שני פסוקים מספר דברי הימים (א, כט): "וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו לה" וגם דוד המלך שמח שמחה גדולה". זה ביטוי מאוד מיוחד - "וישמחו העם על התנדבם", והסיבה היא "כי בלב שלם התנדבו לה", די דומה לביטוי המוכר 'בהסכמת הלב'. ולאחר כמה פסוקים אומר דוד המלך: "ויודעתי אלהי כי אתה בחן ללב ומישרים תרצה אני בישור לבבי התנדבתי כל אלה ועמך עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב לך".

זאת אומרת, יש שמחה שמביאה להתנדבות ויש התנדבות שמביאה לשמחה. המלבי"ם אומר על כך דבר מעניין, שהכסף והזהב הרי הם לא שלנו, והדבר היחיד שאנחנו יכולים לתת לריבוננו של עולם זה את מחשבות הלב, יושר הלב ואת ההתנדבות בלב שלם.

דילמות של צדיקים

הדברים האמורים הם הכנה לסיפור החסידי העוסק בנתינה. מקור הדברים הוא מתוך הספר החב"ד'י 'ליקוטי דיבורים' של הרבי הרי"צ מלובקין ז"ע, שדרך אגב זו גם המלצת קריאה בו. הרבה פעמים, כשבן אדם רוצה להכיר את תורת החסידות ושואל מה הספר המומלץ למתחילים, לעניות דעתי הוא יכול להוות תשובה הולמת.

הזדמן לי לא מזמן לפגוש מספר פעמים צמד ידידים שידעתי שיש ביניהם חילוקי דעות השקפתיים ומנטליים, ותהיתי בליבי כל פעם מה מחבר ביניהם. ברוך ה', לא הייתי צריך לתהות הרבה, כי הם עצמם שיתפו אותי בשמחתם באמנם שלאחרונה הם ערכו 'סיום' על קריאה בחברותא של כל הספר לקוטי דיבורים, שכנראה גם הם קיבלו המלצה לקרוא אותו והתמידו בכך. באמת, זה כל כך ריגש אותי. אתם יודעים, הרבה פעמים אנחנו מקבלים המלצת קריאה, וגם אם אנחנו נענים לה - לא תמיד אנחנו

תכנית ערב

במדרשת מעיינותיך

בית מדרש ישיבה

ירושלים • יעבץ 4 • שני י' אדר • 19:00

להרשמה
חד פעמית:

והאלוף סג"ר

כוח החיבורים של חודש אדר
הרב זאביק הראל

מי זו איילת השחר? מעגל שיח
ולימוד לפורים עם שולי אביטבול

פתוח לקהל הרחב • מיועד למשתתפות בגילאי 18-28

כפר חב"ד • חמישי י"ג אדר • 19:00

כרטיס נניסה:

חסיבת פורים

דיבורים של הלב
שמחה
ריקודים לתוך הלילה

ההרשמה למדרשה לשנת תשפ"ו בעיצומה

054-921-0131

כשהאקדח הזה נשלף

אלפי משפחות מרימות ידיים...

פרסומי ישראל

**עליית המחירים והשלכות המלחמה
הביאו ליותר מ-1,000 פניות חדשות לפעמונים בכל חודש!**
תרמו לפעמונים ותעניקו למשפחות גם ליווי מקצועי
להתנהלות כלכלית נבונה לטווח ארוך, וגם סיוע כלכלי מידי.

פעמונים
מגלים אחריות

1-800-35-10-12
paamonim.org

מתנות לאביונים
נותנים דרך פעמונים!
התרומה למשפחות תינתן להן 'בו ביום'

שמחת פורים

איך, כמה ולמה?

נדלקים מבחוץ, בוערים מבפנים הרב יהושע מרדכי שמידט

ראש ישיבת נחלת יוסף שבי חברון
ומחבר שיטת הסימנים על הש"ס

פעם ניגש אלי יהודי ואמר לי שכל האווירה הקיימת בפורים בבתי כנסת ובסעודות פורים רבות - כולה חיצונית. אנשים שותים יין ומתבסמים, מקפצים, רוקדים ושמים. איך אומרים החבר'ה? "פוזות". הרי אנחנו מכירים את הבחורים הללו מלפני פורים; הם לא כאלו צדיקים, אבל בפורים פתאום הם עוצמים את העיניים, שרים בדבקות, ונמצאים בשמחה עילאית...

לרגע חשבתי שאכן זו קושיה גדולה, ואולי כל השמחה בפורים היא רק עניין הלכתי כדי להגיע לקיום "חייב איניש לבסומי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" - שיהודים ישתכרו וישמחו... באמת, האומנם כך? הרי אנחנו מוצאים, להבדיל בין קודש לחול, אנשים ששותים דרך קבע אלכוהול או צורכים סמים, לא עלינו, והם בעננים... אבל פורים, כמוכן, בכלל לא בכיוון הזה. כולנו מכירים את המימרה בשם האר"י הקדוש: "פורים כ־פורים", כלומר שיש בפורים מעלה גדולה מאוד, עד כדי כך שההשגות שאנו מגיעים אליהן ביום כיפור בדרך היראה, בפורים אנו משיגים אותן מצד האהבה והשמחה (מכתב מאליהו, בלק עמ' 123). אז מה באמת הסיפור של השמחה האמיתית בפורים? אפרופו יום כיפור, ישנה הלכה בדיני יום כיפור השופכת אור לעניות דעתי על הסוגייה הזו, והיא יכולה להוות מפתח לתירוץ הקושיה. המשנה אומרת (יומא עג) שכלה רוחצת כל שלשים יום לנישואיה, גם אם ביניהם חל יום הכיפורים. למה? מסביר רש"י, שהכלה "צריכה נוי עד שתתחבב על בעלה, כל שלשים יום לחופתה היא קרויה כלה". כך אכן נפסק להלכה, ויש פוסקים שהרחיבו את היתר הרחיצה אף לסיכה. תשאלו: וכי כלה צריכה להיות חביבה על בעלה רק שלושים יום? ודאי שלא! אבל לאחר שהבעל והאישה חיים יחד משך זמן הם כבר פחות צריכים את הסיוע החיצוני, כי שלהבת האהבה פורצת ועולה ביניהם מאליה.

כך הדבר גם בעבודת ה', כפי שמגדיר בעל ספר החינוך ומעניק לנו עצה לחיים: "אחרי הפעולות נמשכים הלבבות". לא משנה היכן היית, מה חשבת, מה עשית, איזה אדם אתה - השאלה היא היכן אתה רוצה להיות מכאן והלאה, ואם תעשה ותפעל בכיוון הזה - בסוף תגיע לשם.

לאחר חטא העגל, הקב"ה אמר למושה לצוות על בני ישראל להביא תרומה למשכן. מה שייך הציווי על תרומת המשכן לחטא העגל? וכי זה לא תרתי דסתרי? ! ההסבר הוא - אומר ה'שפת אמת' - שבאמת בכל יהודי ויהודי, אפילו הרחוק ביותר, יש ניצוץ אלוקי; הוא כמו גחלת עוממת, שכאשר רק נושפים בה היא מיד נדלקת, וכך גם יהודי חוטא שהשתתף במעשה העגל זקוק למעשה הנתינה של התרומה שידליק אותו ויצף מתוכו את הכיסופים שלו לקב"ה.

המציאות מוכיחה שכל יהודי מלא מצוות כרימון, מלא וגדוש בדברי תורה, ובקלות אפשר להדליק אותו. הגמרא מספרת (סנהדרין לח) שיהודה וחזקיה בני רבי חייא ישבו לפני רבי ולא אמרו דבר, אבל לאחר שהשקו אותם יין הם פתחו את פיהם ודיברו דברי תורה! נחזור, אם כן, לפורים ונאמר כך: אמנם ייתכן שהשמחה בהתחלת היום והסעודה אצל חלק מהציבור היא כזו שזקוקה לסיוע מבחוץ, אבל הפעולה הזו מושכת את ליבו של היהודי, שכלו וכל מהותו ו"מתוך שלא לשמה בא לשמה" - הניצוץ הקטן הופך לאש גדולה הבוצרת ועולה מתוכו עד לב השמיים, והשמחה פורצת גבולות ומגלה את הנשמה הטמונה בתוכו. יהי רצון, אפוא, שנזכה להמשיך את קדושת פורים ושמחתו לכל השנה כולה.

שמחה אנטי-עמלק

הרב דניאל כהן

רב היישוב בת עין

אין זה מקרה שפרשת זכור, בה אנו מצווים לזכור את מעשה עמלק, נופלת על פרשת אהרן הכהן הגדול, ועוד כשהוא מדליק את המנורה. זהו איתות ומסר עמוק - אהרן ושמחתו הטהורה מהווים אנטי-תזה מוחלטת לעמלקים הכעסניים. העימות הזו איננו מבשר טוב לעמלק, שכן כוחה של שמחה אמיתית גובר תמיד על הכעס והספק.

משנכנס אדר מרבים בשמחה - אמרה המבטאת את רוח חודש אדר ופורים בכללו, החודש בו אנו מצווים להגביר את השמחה בליבנו. אך מהי שמחה אמיתית? דוגמה מופלאה לכך ניתן למצוא באהרן הכהן, האיש הראשון שהתנסה בשמחה אמיתית טהורה.

כאשר הקב"ה פנה למושה בסנה הבוער וביקש ממנו להנהיג את עם ישראל, משה היסס. אחד מחששותיו היה שאחיו הגדול, אהרן, יקנא בו. אך הקב"ה הרגיע אותו באומרו: "הנה הוא יוצא לקראתך וראך ושמח בליבו". ואכן, כאשר נפגשו האחים, אהרן שמח שמחה אמיתית לראות את אחיו הצעיר זוכה לגדולה.

מה מיוחד בשמחה זו של אהרן? היא לא הייתה קשורה למימוש עצמי או להישג אישי. אילו כך היה, אכן היה מקום לקנאה. שמחתו של אהרן נבעה ממקור עמוק יותר - השמחה בראיית מימוש התכנית האלוקית, בהתגשמות פוטנציאל הבריאה דרך גדלותו של אדם אחר.

כולנו חווים רגעים כאלה של שמחה טהורה: כשאנו רואים ילד לומד ללכת, או כשילד מצליח לרכוב על אופניים לראשונה. זוהי שמחה שאיננה קשורה להישגים שלנו, אלא שמחה מעצם ראיית הבריאה מתממשת ומתגשמת. כשאנו חופשיים מקנאה, אנו יכולים לחוש שמחה זו במלואה.

בחודש אדר אנו מתמודדים עם ההיפך הגמור משמחה זו - עמלק. עמלק מטיל ספק בשאלה האם יש ערך לחיים, האם יש משמעות למעשה בראשית. הוא מייצג את האנטי-תזה לשמחה, שכן אינו מסוגל לראות את החן והערך שבבריאה ובחיים. צאצאיו של עמלק, כדוגמת המן, מתמלאים חמה וזעם לראות אחרים בגדולתם, בניגוד מוחלט לשמחתו הטהורה של אהרן.

דמותו של אהרן הכהן, אוהב שלום ורודף שלום, השמח בהצלחת זולתו, היא התרופה והניגוד המושלם לרוח עמלק המלאה בקנאה, שנאה וכעס. כשאנו מרבים בשמחה באדר ובחג הפורים, איננו חוגגים רק את הצלתנו הפיזית, אלא מאמצים את השמחה הטהורה של אהרן - השמחה בהתגשמות הטוב בעולם, בין אם הוא מתגשם דרכנו או דרך אחרים. זוהי שמחה שמנצחת את עמלק, שמחה שמכירה בערך הבריאה ובמשמעות החיים, שמחה שרואה את האור האלוקי המתגלה בכל פינה.

سفر أستير מגילת הסדרה

בראש סתיו 2020

עד מתי נשים יהודיות יחיו בהסתר ובפחד?

עזרו לפעילי 'יד לאחים' לחלץ אותן ואת ילדיהן מהכפרים הערביים ולהחזירם לחיק העם היהודי

"אין לך מצווה גדולה כפדיון שבויים" (רמב"ם)

לתרומות למצוות פדיון שבויים חייגו: *9234

yadleachim.co.il

• יד לאחים - ת.ד. 551 בני ברק ח-נ בנק הדואר 440-22-44 • עפ"י פסק הרבנים ניתן לתרום מכספי מעשר • התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

הטור החינוכי 'חנוך', החולק מחשבות מהווי החיים של הורים לנוער מתמודד, עומד להסתיים בעוד מספר שבועות.

לתגובות, שיתופים והערות: chinuch333@gmail.com

החלוצים

הרגע הזה של ההמתקה.

איך זה קרה? אני לא יודעת בדיוק, אבל פתאום אני מגלה שאנחנו במקום קצת אחר.

לא שהכל נפתר, לא שאין רגעים חשוכים, קשים, מפחידים. ישנם, ובטח עוד יהיו, אבל אי אפשר להתעלם מהעובדה שמהו טוב מאוד קורה לנו. בתוכנו, בינינו, בתוך הלב של ילדינו.

אליה חזר שמח מהישיבה שלו, מראה לי בגאון סרטון של 'קטלה' עם השישיסטים.

במרחבים שם, הפיזיים והנפשיים, יש מקום לכל הסערות.

הוא מספר על טיול משוגע שעשה, בדהירות של 80 קמ"ש, עם הסוס שהוא אוהב, וחברים, והמדריך.

כמה שהוא אוהב את הסוסים, הוא יודע לדבר איתם בשפת הלב והם מחזירים לו אהבה. דוהרים את הקצב המשוגע שפועם לו בפנים. כך גם עבודות הנגרות והתפחות, מזמן הוא היה צריך לעשות עם הידיים.

כמה סיפוק יש לו מזה, כמה שזה מתאים לו. הרבה הרבה יותר מעוד שיעור-הפסקה, שיעור-הפסקה, שיעור-הפסקה, שיעור-הפסקה בכיתה מרובעת, עם שולחן מרובע, לוח מרובע ומורה...

זה דור של ארץ ישראל, הם רוצים לחוות אלוקות לא רק דרך הספר אלא דרך כל החושים.

האדמה.
הרגליים.

העיניים.

הלב.

הם רוצים ליצור, לעשות, לפעול עם אלוקים.

אומרים שלעתיד לבוא תחזור הנבואה, ואני רואה סביבי כולם נביאים. נביעים, נובעים מבפנים. אלוקות מתפרצת מתוכם. הם רוצים להיות היד הארוכה של אלוקים. ליצור, לעשות ולהשפיע.

אבל זה לא רק אליה והחברים שלו, אולי הם החלוצים של זה. תמיד חלוצים יחטפו. מלריה, ביזיונות, והרבה קליפות שעוד לא זוככו.

כן ודאי, אי אפשר לפספס את הקליפות שדבקו בהם. עליהן כבר כתבתי, שוב ושוב, אבל היום אני יכולה לראות שהם חלוצים. רואה את זה בסטטוסים: "נוער הגבעות, מביאים ביטחון".

נכון, לא רציתי. רציתי שיהיו רגילים, נורמליים, הולכים בתלם. תשב תלמד תשנן. אבל הם נבחרו לסלול דרך, ואני יודעת שעוד רבים ילכו בה.

אני רואה את העיניים של תלמידות מיוסרות מעוד שיעור, ועוד אחד, ושוב. עיניים כבויות, עייפות משעמום, מחידלון.

אחת מהן, מתוקה במיוחד, מרימה את הראש ושואלת: "המורה, את חושבת שכשהמשיח יבוא עדיין יהיו בתי ספר?" ועיניים מתחננות שאומר: ברור שלא!...

אותה מתוקה, לפני שבוע לא הפסיקה לחייך. היה מבצע שישיית. היא רקדה, גזרה, שיננה שוב ושוב את הטקסט המופלא שכתבו. צחקה, שרה, ביימה, כמה אור היה בה. ועכשיו חזר החושך והכאב והשעמום לעיניה, ושוב אני רואה אותה נמרחת על השולחן באומללות. כן, הם נביעים ונביעות.

תנו להם לנבוע, זה דור שמבקש להרחיב את גבולות האוהל, למתוח אותם עוד ועוד, "הרחיבי מקום אוהלך".

כבר יצחק שילח את בנו להרחיב את הגבולות, "צא השדה וצודה לי ציד, ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי...".

לשדה תצא. אל תביא לי מכאן, מהדיר. יש מרחבים אין סופיים, יש שם אלוקות. צא, תביא אותם, יחד נכניס אותם פנימה ונגלה בהם ברכה. נכון, האדום של עשו נפל, כי השדה יכול להיות גם מסוכן, מאוד. לא תמיד הוא מצליח להיות חיבור לאלוקים, מקום לשוח בו לפני קוננו. לפעמים זה מקום אכזר, פראי. לא מווסת. נופל לקליפות.

אבל כיום, חיילי דוד המלך האדמוני יוצאים לדרכם עם האדמוניות הזו, שפורצת, לפעמים שורפת. אבל אין ספק, היא מחממת. היא זו שדוחפת אותם קדימה, החוצה, לעוד גילויי אלוקות. למצוא אותה במרחבים, באדמה הקדושה, במעיינות שנובעים בדופק של חיים. תנו לנבוע.

גם אז, דוד המלך התחיל עם מרי הנפש. אלו שבית הספר פלט אותם החוצה, לא הסתדרו במסגרת.

גם אז האימהות ככו, גם אז צקצקו בלשון כשראו אותם ברחוב. אבל הם, החלוצים בעל כורחם, סללו דרך למלכות דוד האדמוני, מלכות כזו שמחפשת להרחיב את הגבולות, למצוא אלוקות בכל החלקים. זה שלב מפחיד השלב שלנו. אנחנו כבר יודעים מה לא – זה חורק, זה מקרטע; יעידו על כך אחוזי הנשירה בכל המסגרות, או אחוזי לקויות הלמידה שחוגגים (כמה אחוזים של תלמידים 'נורמליים' נשארו?) – אבל עוד לא יודעים מה כן.

איזה כלי אפשר ליצור לאור הזה, לכל המעיינות הנובעים? איך אפשר להכניס את זה לכלי בריא, יציב, שמח? שלב מפחיד.

התשובה כנראה תצמח מהארץ, מהשטח, כמו תמיד, והבן שלי חלוץ של זה.

בסיעתא דשטיא

ישיבת שולה צופים

מחזירים את התורה לצפון!

ישיבת 'שדה צופים' שומרה - חוזרת הביתה.

*בפינה קסומה בצלילי המערבי,
סוכנת ישיבה חסידית ארץ ישראלית
לדור שני של בצלילי תשובה.
אנחנו צריכים אותך!*

- מנהל ישיבה אדמוניסטרטיבי עם חפון וניסיון!
- מנהל פנימיה בעל ניסיון ושליוחות!
- רמ"ס לצמ"א ומדריכים

לפרטים נוספים ושליחת קורות חיים ב📧:
עמנואל ויימן - 050-240-8651
הרב עמית קדם - 050-403-1046

**רק בבית התבשיל:
סעודת פורים חמה לאביונים,
בעיצומו של יום הפורים!**

מתנות לאביונים שלך סעודת פורים שלהם

עלות סעודות פורים

שתי סעודות פורים - מתנות לאביונים

שולחן	משפחה	שני ילדים	ילד
₪ 720	₪ 432	₪ 144	₪ 72

עם המתנות לאביונים שלך, 'בית התבשיל' מעניק **בשליחותך** סעודות חג מהודרות ומשמחות לאלפי משפחות וילדים רעבים **בו ביום**, כדי שגם להם יהיה פורים שמח!

השמחה שלהם מחכה לך
1800-350-535
לתרומות באתר: www.bhi.org.il

בית התבשיל
שלא ישאר יהודי רעב

דברים שלמדתי מאסתר

אין סוף אסתריות מופלאות פגשנו לאחרונה. נשים, אימהות ואחיות שרואות מתוך ההסתר נקודת גילוי וגודל, חיבור ותפילה.

הרי אנחנו כותבות ממש עכשיו את המגילה שלנו. מה היא מגלה לנו?

אני אוספת מילים ותפילות ומניחה אותן כאן: ראיתי בשם הגר"א שמרדכי הוגלה שלוש פעמים מירושלים (!) נגד רצונו, אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם. קשה לו לעזוב אותה, והוא חוזר אליה שוב ושוב.

גם במחשכים, ירושלים הולכת איתו ועיניו וליבו נשואות אליה הוא נלחם. בכל בית ובית, מנהרה ומנהרה. היא מקור הכוח.

לאסתר המלכה היו, לפי המדרשים, נערות שהיו 'מזכירות' לה כל יום ויום מהו. איזה חג היום, מה התאריך. בתוך הארמון של אותו רשע היא החזיקה בתוכה את הזמן היהודי, התכווננה פנימה.

עוד ועוד סיפורים הולכים ומתגלים מהאחים והאחיות השבוים שלנו. רגע של ברכה. תפילה. סידור שנמצא. הקפדה על מצוות... תזכורות ששמרו על זמן פנימי, שהחזיקו אמונה.

לכל אורך המגילה רואים שכל פעם שמישהו רצה בטובת מישהו - גלגלי הישועה התקדמו בגלוי ובכירור. מרדכי מבקש מאסתר, אסתר פונה למרדכי, בגתן ותרש...

כשאנחנו מביאים את הטוב ורוצים שהטוב יתגלה - מוסיפים חסד, עוזרים, נוהגים בעין טובה ומבקשים מאוהבינו שיעשו את תפקידם הנכון - הטוב, החסד והרחמים מקבלים עוד ועוד מקום ותוקף בעולם.

תקראו במגילה, תסתכלו מסביב.

אסתר לא מאמינה לחושך. כל הקולות המחלישים, מלאי הספק וחסרי הביטחון, מנסים לערער את מקומה. אבל היא, מלכה אמיתית, מתאמנת מאז הייתה באומנה על הבחירה והידיעה הפנימית: **וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר, אִם מְצָאתִי חַן בְּעֵינֵיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֵן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאלְתִּי וְעַמִּי בְּבִקְשִׁי.**

אנחנו יודעים, ריבונו של עולם, שאתה איתנו ואנחנו איתך.

קשה, כואב - ואתה איתנו.

כל רגע ורגע אנחנו בטוחים ומאמינים בישועה הטובה, בכוחות שאתה שולח לנו.

אסתר לא עסוקה רק בעצמה, "ועמי בבקשתי".

עזוב אותי, ריבונו של עולם תראה את העם שלך!

כמה קולות כאלו אנחנו שומעים, כמה קול כזה מהדהד בעולם! רק לחשוב על כמות העזרה, העמותות, ההתנדבויות, הלחימה, הלימוד והחסד שעוטפים אותנו... כל אחת יודעת ומרגישה איך תפילת יחיד שלה שזורה ביחד של כולנו.

לַעֲתָּהּ זָוָת הַגְּעֵת - אנחנו אמרנו כן. לתקופה. לזמן הזה. לאתגרים ולרחמים הגדולים. הגענו לעת כזאת, ככה בדיוק כמו שאנחנו - לעורר מלכות. לבנות בתוכנו קומה חדשה לעם, בארץ, בנפשנו פנימה.

לעת כזאת הגענו - לַמַּלְכוּת.

קְבַעוּנִי לְדוֹרוֹת.

בקלות אפשר להמשיך לעדכון הבא, אבל מאסתר המלכה אני לומדת לייקר כל רגע. לסמן אותו. לראות איך הוא בעצמו נצחי.

התקדמנו? זנונו? אני 'ממרקרת' את זה. מסמנת מול שמיא ומולנו את כל אין סוף ההשתדלויות, מעשים, תפילות, מחשבות.

זה קובע, לדורות.

אֵין - אֶסְתֵּר מְגֵדָה. אסתר מלמדת אותנו להתחבר אל המקור. לאין סוף, לאֵין. את זה היא מגדת לנו!

תראו מה קורה בעם שלנו.

מתחברים, שואלים, מבקשים, קוראים -

לחפש ולמצוא

לבחור

דרך אמונה.

אבנטים במחירי סוף עונה!

במשך כל השנה רשתות הביגוד עוסקות בפרסום ומבצעים, בחידוש האופנה, במשיכת תשומת הלב שלנו ובמשיכת המזומנים שלנו. בשבילם תמיד יש סיבה מיוחדת לזה, בין אם מדובר בתחילת עונה, אמצע עונה, או סוף עונה.

הבגדים תופסים חלק משמעותי בחיים של אדם מן השורה, ולמרות שכל ילד בגן מבין שאדם נורמלי צריך ללבוש בגדים, ה' בוחר לצוות על זה בציווי מיוחד את הכהנים. מסתבר שבבגדי הכהונה יש כוונה עמוקה יותר.

כשרבי מרדכי שרגא פרידמן זצ"ל, הרבי הראשון מהוסיאטין, הניח תפילין בפעם הראשונה לבנו הגדול, הוא סיפר סיפור מופלא: בימי הנהגתו של המגיד ממזריץ' ביקשו כמה חסידים מהמגיד שימנה עבורם רבי שגר בשכונתם. המגיד נענה לבקשתם, פנה לארון שבחדרו והוציא משם אבנט ובגד נוסף, צירף לזה גם את מקלו האישי, ושלח אותם לעיר ויטבסק לאדם בשם רבי מנדל'י שינהיג אותם. לאחר מאמצים מרובים איתרו החסידים את רבי מנדל'י המבוקש - הלא הוא רבי מנחם מנדל מוויטבסק - והוא לקח את הבגדים מידיהם ולבש אותם באימה וביראה. באותו רגע השתנו פניו והאירו באור יקרות, ומאז התחיל להנהיג את העדה.

לימים סיפרו אותם חסידים כי אם לא שהיו נוכחים שם באותו מעמד, לא היו יכולים להאמין שרבי מנחם מנדל שלפניהם הוא אותו רבי מנדל'י שפגשו קודם לכן, לפני שלבש את הבגדים.

את כל זה סיפר הרבי מהוסיאטין לבנו כדי ללמד אותו עד היכן מגיע כוחם של בגדי הקודש, ועד כמה עלינו להכין את עצמנו ללבשת התפילין.

כשה' מצווה את משה רבנו להכין את בגדי הכהונה, הוא מחלק אותם לשני סוגים: הכתנות, האבנטים והמגבעות שהם "לכבוד ולתפארת", והמכנסיים שהם "לכסות בשר ערוה".

תפקידם של הבגדים שאנו לובשים הוא ליצור סביבנו מחיצה שתמנע מהסובבים אותנו להציץ למקומות הנמוכים שבתוכנו. זאת הכוונה הפנימית של "לכסות בשר ערוה". במקרי קיצון ישנם אנשים שמגדילים את המחיצה בבגדים שמושכים את העין יתר על המידה, ובכך חונקים כליל את עולמם הפנימי.

אמנם, בניגוד למה שהיינו מצפים, מסתבר שהחלק של הצניעות הפשוטה שייך רק לאחד מתוך ארבעת בגדי הכהונה, לעומת שלושת הנותרים ששייכים לעניין של הכבוד והתפארת. כי אצל הכהנים, מטרת הבגדים הפוכה לחלוטין. הסיבה העיקרית של בגדי הכהונה, כפי שמסביר ה'שם משמואל' בשם אביו, היא "כי כל דבר פנימי צריך כיסוי ולבוש, ועל כן כהנים שהם פנימיים צריכים לבגדים, ולא לווים". בגדי הכהונה נועדו "לכבוד ולתפארת", לכבוד אלוקי ואמיתי, "לכבוד אלוקים - הסתר דבר". בגדים אלו נעשו כדי ליצור מחיצה שהעיקר בה הוא מה שנמצא מהמחיצה כלפי פנים ולא מה שנמצא כלפי חוץ.

ה' מצווה את משה להכין ארבעה בגדים בסיסיים לכל הכהנים וארבעה נוספים לכהן הגדול, כדי למנוע מאנשים להציץ פנימה אל הטמיר והנעלם שמתרחש בתוככי ליבם של משרתי ה', ולתת נוכחות ומשמעות לעולמם הפנימי.

דווקא מי שרוצה לעסוק בעבודת ה' ממעמקי ליבו, צריך לשים לב שבלבוש החיצוני שלו יש נקיות ויש כבוד, וכל זה על מנת להדגיש לעצמו את מרכזיותו של עולמו הפנימי שבינו ובין בוראו.

אשרידי

מחוברות לדרך

צומחות באמונה

מדרשת נועם-אביב

שילוב

עם שרות לאומי / עבודה / יום של תורה לשמה / תוכנית הוראה

שייכות

הזדמנות להיות חלק מקבוצה לומדת ומתפתחת, בליווי אישי ועוטף.

התפתחות אישית

בניית יסודות תורניים מעמיקים, יחד עם סדנאות, תהליכי מודעות עצמית וחוגי העשרה רחבים.

תורת חיים

לימוד מגוון של ענפי תורה: תנ"ך, אמונה, הלכה ופנימיות, שמתאימים בדיוק לשלב בו את נמצאת.

יום לימוד מלא בשבוע • ערב בזום לנשמה • מעטפת מלאה של מדרשה • שבתות גיבוש • טיולים • פעילות חברתית • ליווי אישי

ראש המדרשה, הרבנית ד"ר שולמית בן שיעה; הרב שי בן נחום; אריאלה בן זמרה; הרבנית ד"ר רותם גלסר; הרב עזרא היימן ועוד

• למעוניינות - הכרה אקדמית בלימודי המדרשה •

079
והרשמו: 079

לפרטים ויצירת קשר:

1800-071-500, צוף חנה: **055-6850221**

תודה מעומק הלב

לכל מי שהשתתף בטקס המרגש לציון מסע העלייה ההיסטורי

סיפור קהילת יוצאי אתיופיה הוא סיפורה

של החברה הישראלית כולה.

מיטב בניה ובנותיה מובילים בשורות צה"ל,

מזניקים את כלכלת ישראל קדימה

ותורמים תרומה משמעותית למדינת ישראל -

מסמלים יותר מכל את הייחודיות של החברה בישראל.

מסע שלם לירוסלם

40 שנה לעליית יהודי אתיופיה במבצע משה

לשמות בלי חוכמות

ביצוע מרענן לניגון החב"די 'שושנת יעקב' במסגרת פרויקט 'צמאה' מהווה הזדמנות מצוינת לתפוס את הזמר והיוצר אריאל זילבר לשיחה קצרה שכולה פורים, שמחה ואופטימיות, דווקא מתוך המצב המתגר של עם ישראל. אצלו אין בדל של ספק: עוד מעט יגיע הניצחון הגדול, רק חבל שאנחנו תמיד צריכים ללמוד בדרך הקשה

יוסף ארנפלד

ע

ורר פרסי שזומם מזימת השמדה על העם היהודי? נשמע קצת מוכר, נכון? בהשגחה פרטית מופלאה, זאת המציאות העכשווית וגם סיפורו של פורים. כמו בימי אחשוורוש והמן, הקדוש ברוך הוא מחולל לנו ניסים ומציל אותנו מידי מבקשי רעתנו.

את 'שושנת יעקב', התפילה הנאמרת אחרי קריאת המגילה, בה אנחנו מודים לה' על היותו תשועתם של ישראל לנצח ותקוותם בכל דור ודור, מזמר אריאל זילבר בלחן חב"די סוחף שרואה אור השבוע בתזמון מושלם במסגרת פרויקט 'צמאה'. מה שמהווה הזדמנות מצוינת להתוודע איתו על השיר החדש, על חג הפורים הקרב ובא ומה שביניהם.

הוצאת השיר תפסה את זילבר, כמו את כלל החברה הישראלית, בתקופה מורכבת ומאתגרת במיוחד. אך מבחינתו, זה דווקא מה שהניע אותו להצטרף פעם נוספת לפרויקט 'צמאה' ולהקליט את השיר. "זה שיר אופטימי שמוכיח שעם ישראל מושגח על ידי הקב"ה, ולמרות שבמגילה לא מוזכר במפורש שמו של הקב"ה, הכל ברור והכל ידוע", הוא אומר בשיחה עם 'קרוב אליך'. השם של הקב"ה לא מופיע, אבל בעצם הוא נוכח בכל צעד ושעל.

בטח, כל הזמן. הכל מעשה ידיו. זה רק כאילו נראה שלא. הרי בזמן מרדכי ואסתר בשושן הבירה הכל היה נראה אבוד. הייתה פקודה להרוג את כל היהודים, והיה נראה שאין כבר דרך חזרה. התחושה באותם ימים הייתה של אבד, בכי וצעקות. זה בדיוק כמו שקורה היום: אנחנו נראים כאילו נסוגנו מכל הניצחונות שלנו; כל מה שלקחנו,

הכל יורד לטמיון. בכל המלחמה הזאת נהרגו 800 חיילים כביכול על כלום, אבל זה לא נכון. נראה כאילו אנחנו נכנעים, נסוגנו ולא הצלחנו שום דבר. אבל בלי להרגיש החזרנו 190 חטופים, ועוד מעט הכל יהפוך לניצחון גדול מאוד – זה העניין. עוד מעט יהיה אור גדול מאוד. זה בדיוק מהותו של חודש אדר – חודש הניסים שבתוך הטבע.

תקוותם בכל דור ודור, אתה מרגיש שמדובר גם על הדור שלנו?

בטח! איזה עם נפלא יש לנו. זה עולה על כל דמיון. בדיוק כמו שכתוב בסוף המגילה: "קיימו וקיבלו היהודים", גם אנחנו רואים את זה כיום. הכל זה תורה, הכל זה דיבורים עם הקב"ה. כל אחד מעם ישראל מדבר עם הקב"ה. התעוררנו לאבינו שבשמיים. שומעים את הדיבורים של החטופים שחוזרים אחרי למעלה משנה בשבי חמאס בעזה. הם מספרים על התחזקות שלא הייתה כמותה. זה כמעט בלתי נתפס.

דווקא לשמוח, דווקא עכשיו

למה אנחנו תמיד צריכים להגיע לקצה כדי שנתחזק? אי אפשר להתחזק כשאנחנו בטוב...?

כנראה שלא. אפילו דוד המלך אמר "אורך ה' כי אנפת ביי". כשהכל שבור ורצון, אז אתה רואה שאין תשועה באדם, יש תשועה רק בה'. רק אז רואים את זה ומרגישים את זה, ואילו כשהכל טוב אתה יכול לחשוב שאולי אתה עושה את הדברים.

חטפנו את המכה החזקה אשתקד כי סמכנו יותר מדי על "כוחי ועוצם ידי"?

לא סמכנו על 'כוחי ועוצם ידי', השביעי באוקטובר זה סיפור אחר לגמרי. זה דומה למה שקרה לנו במלחמת יום הכיפורים. גם עכשיו חשבו שאם רק ניתן ונשחרר, יהיה בסדר. אנחנו לא מבינים את הערבים. אנחנו לא רוצים להבין אותם. אנחנו חושבים שאנחנו מבינים יותר טוב מהם. הם יודעים בדיוק מה הם עושים. הם רוצים להרוג את כולנו, כמו שהמן רצה להרוג אותנו, ואין שום סיבה לחשוב שיש איזה דבר אחר. אבל לא לקחנו את זה ברצינות, לא הבנו את זה.

יש הרבה כאלה שהבינו. הם מחו בתוקף: לא, לא, הם רוצים להרוג אותנו, תיזהרו. כבר 20 שנה הם צועקים על זה. מיכאל בן ארי צועק עלינו כל הזמן כמו ירמיהו: מה אתם עושים? מצד שני, גם אחרי השביעי לעשירי לא למדנו איך לנצח אותם. היינו צריכים לעשות להם כמו שמה והקב"ה עשו למצרים, שגמרו להם את האוכל, ואז פרעה נכנע. לא למדנו את זה. אנחנו לא לומדים מהתורה, חבל. אבל בסדר, כשיש לנו צרות על צרות, אז בסוף לומדים.

אתה אומר שבעצם הקונספציה עדיין כאן ובוועטת...

נכון, אבל דווקא בגלל זה חייבים להתחזק בשמחה, ועוד יותר לקראת ימי הפורים. צריך לשמוח על כך שהקב"ה איתנו, שאנחנו עם גדול שלא ייפול, ושכל עם ישראל הם אחים. אנחנו צריכים להבין היטב שאין פה חילונים וחרדים. יש פה עניים ועשירים וזה בסדר, כי

לכל אחד מהם יש תפקיד, אבל אנחנו עם אחד. עד שלא נקלוט את זה, אנחנו נשלם מחיר כבד. בכל בוקר אני קם ואומר עשר פעמים, ולפעמים גם 12 פעמים: "הריני מקבל עלי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך", כי זה העניין, זה כל הסיפור של עם ישראל. איך אמר הלל הזקן? זה כל התורה.

בעצם זה מה שהמן הרשע אמר: "ישנו עם אחד מפורז ומפורד בין העמים".

נכון, בדיוק ככה. ברגע שאנחנו אחד, אז אין עלינו. רואים את זה עכשיו באופן מוחשי. איזו גדלות הנפש יש לחיילים, וכמובן לעם ישראל עצמו שמפנק את החיילים. בכל מקום שקוראים לי, אני בא, אני עושה הופעות. לא מעניין אותי כסף, לא מעניין שום דבר. הסתובבתי והופעתי בלא מעט בסיסי צה"ל. גם בימים אלה אני מופיע מדי פעם. ברגע שמזמינים אותי, אני מגיע. אם אומרים לי: "אנחנו עושים פה 'סיום' כזה או 'סיום' כזה – בוא תשמח אותנו", אני בא.

מה אתה שומע מהחיילים? איזה תגובות אתה מקבל מהם על מה שקורה?

כולם רוצים לנצח. לא מסכימים על שום הסכמים עם חמאס. לא רוצים שום הסכמים עם הרוצחים האלו, עם עמלק.

תוכל לתת טיפ לקוראי 'קרוב אליך' איך להתכונן לפורים ולהתחזק בשמחה ובתקווה?

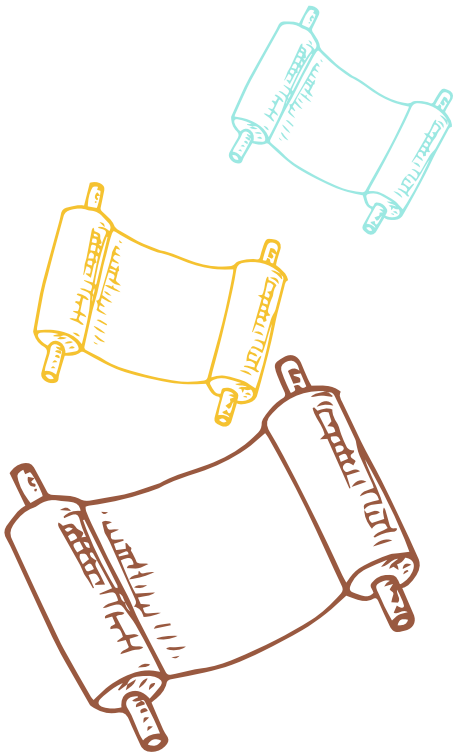
בדיוק שמעתי על זה שיעור לפני כמה ימים: צריך להתחזק בזכירה ובעשייה. לזכור את כל מה שקרה, כל מה שהיה וכל מה שעדיין ישנו, וכמובן גם בעשייה: צריך לשמוח. צריך לשמוח בפורים עד דלא ידע. באמת, העניין של 'עד דלא ידע' לא כך מובן. בכל אופן, אני אישית לא יכול להשתכר עד כדי לא ידע... אבל אני מקבל את זה שהמצווה היא להיות שמח, אז אין חוכמות: בפורים שמחים, זאת המצווה.

אבל בסוף יש כל מה שמסביב, לפעמים קשה לשמוח...

זה לוקח זמן. כבר מאמצע חודש שבט אמרתי לעצמי: עוד מעט אדר, צריך לשמוח. לוקח זמן להתחמם. צריך להתכונן לשמחה, שלא תהיה סתם שמחת הוללות. וכך כשמגיע פורים אני כבר מגיע לשמחה אמיתית, כמו שצריך. עד דלא ידע.

אספלא מסתברא

על סוד הנהפוך הוא במגילה ובחיים

מיקום בולט. היחיד שידע לתכנן את זה כמו שצריך הוא המן בעצמו... אז זה מה שיהיה. מי שקבע את הזמן בו ייתלה המן, את גובה העץ, את מיקומו, את הפרסום וכו' – זה המן עצמו, הוא הכין לעצמו את העץ שלו.

תכונת הנהפוך הוא עובדת גם מול מרדכי. מרדכי נותן לאסתר עצה טובה – לא לומר את עמה ומולדתה. תכלית העצה הזו היא לגרום לכהן שאסתר לא תיבחר, שהרי אם תכלית בחירת מלכה מן העם היא כדי לבטא את הרבגוניות של אחשוורוש ואת העובדה שכל אחד יכול להיות כאן מלך... חייבים לדעת מניין המלכה הזו.

אך בפועל, דווקא העצה הזו היא שגרמה לאחשוורוש להעדיף את אסתר על פני כולם, כי "כל אחד ואחד נדמית לו כאומתו". דווקא בגלל שאסתר לא אומרת מאיזה עם היא, היא מקבלת מין דמות אוניברסלית כזו וכולם מרוצים ממנה. אחשוורוש לא מרצה רק אומה אחת, הוא מרצה את כולם. כך העצה שנתן מרדכי לאסתר כדי שלא תיבחר להיות מלכה, היא היא זו שגורמת לאסתר כן להיות מלכה.

אם פרעה היה שבדי

המקום בו מוזכר המושג "נהפוך הוא" עצמו במגילה – במלחמה נגד האויבים – הוא גם ביטוי למידה הזו.

ליהודים ניתנו בסך הכל עשרים וארבע שעות להיקהל ולעמוד על נפשם. ביממה הזו הם חיסלו שבעים וחמישה אלף איש. לא מדובר כאן על הרג חסר אבחנה, אלא על הריגה ממוקדת של "אויביהם", "שונאיהם" ו"מבקשי רעתם". כדי להרוג את כל אלו בזמן כל כך קצר, צריך מודיעין מאוד מדויק.

ורק חיכה לתשומת ליבנו, או יותר נכון: לתודעה שלנו.

מה שאני מנסה לומר, הוא שמי שהתהפך כאן באמת זה לא הדף; הדף נשאר כמו שהוא ודבר לא נוסף בו או השתנה. היחיד שהתהפך הוא הצופה, והמהפך משמעותו שאנו זוכים לראות כעת דברים שלפני כן לא הצלחנו לראות אותם למרות שהם תמיד היו, הם רק חיכו לנו ש"נהפוך ראש" ואז נוכל לראות אותם.

דרוש: עץ גבוה

אם כך, נהפוך הוא זה הדבר עצמו שמתהפך – לא שמהו אחר בא והתערב בכוח עורף. התערבות בכוח עורף נקראת להיפך.

מה ההיפך מארוך? – קצר.

מה ההיפך מחם? – קר.

מה ההיפך מעץ? – תחשבו על זה... (תשובה בסוף המאמר).

מכל מקום, נהפוך הוא זה לא להפך, אלא שהדבר עצמו מתהפך.

זה חשוב, כי נהפוך הוא מלמד ש"לית אתר פנוי מיניה" כלל, והכל-הכל משרת את הקב"ה ואת מגמתו. גם מה שנראה לנו בעד, וגם מה שנראה לנו נגד הוא בעצם בעד, אך אנחנו לא יודעים, ולעיתים גם הוא עצמו לא יודע.

המגילה מלאה מזה... הקב"ה מתגלה ומקדם את העלילה דרך כל הדמויות והמצבים, והכל כל הזמן מתהפך.

הדוגמה הכי בולטת היא התליה של המן. הקב"ה רוצה שיתלו את המן כמו שצריך... שהעץ יהיה גבוה, משובח ושייבחר לכך

ונהפוך ונהפוך ונהפוך ונהפוך ו-ה-פ-ו-כ-ו-ו-ו-ו. כך שרים בהתלהבות מתחילת חודש אדר, אבל האם חשבתם פעם מה עניינו של ה"נהפוך הוא"? מדוע צריך בכלל להפוך דברים? מה הייחוד הגדול בכך שדבר מה התהפך מכפי שהיה בתחילה? ולמה זה שייך דווקא לפורים?

נסביר את השאלה מעט יותר. הרי ברור שיד ה' לא תקצר להושיע ברב או במעט, ואם כן מה לי אם ה' ביטל את הגזירה, או הפך אותה, או גרם שכלל לא תצא אל הפועל. האם רק הרווח שהרווחנו – שבמקום גזירה קיבלנו משהו טוב הוא זה שגורם לנו לרקוד כך? נראה שלא. כנראה יש פה משהו עמוק יותר ואותו ננסה לראות יחד.

בילדותי היה לי חבר מוכשר מאוד ובמיוחד בציור. התחביב שלו היה להכין 'דר-פרצוף'. למי שלא יודע, דר-פרצוף זה ציור של פנים שכאשר מסתכלים עליהן רואים איש צעיר, נניח, אך כאשר מסובכים את הדף והופכים אותו ב-180 מעלות מתגלה פרצוף נוסף – הפעם של איש זקן, והכל מדויק להפליא.

אני חושב שדרך הציור הזה נוכל להבין טוב יותר את משמעות הנהפוך הוא. הרי אם נשאל את עצמנו מניין צצה פתאום הדמות של האיש הזקן והיכן היא הייתה קודם, התשובה תהיה שהאיש הזקן כבר היה כאן. הוא היה מונח לפנינו במלוא הדרו ואנו אלו שלא ראינו אותו, כי לא התבוננו מספיק או כי היינו עסוקים בדמות הנוספת שניבטה לפנינו, זו של האיש הצעיר, והיא שהסיחה את דעתנו. רק כשהפכנו את הדף שמנו לב שקיים פה דבר נוסף, שבעצם תמיד היה

ליל הסדר בבסיסי צה"ל

**דרושות
משפחות / זוגות צעירים
מכל רחבי הארץ
לעריכת סדר פסח
בבסיסי צה"ל**

**< תודעת שליחות > כריזמה
< בעלי יכולת בין אישית גבוהה**

**< ידע תורני
< ניסיון בדיבור מול קהל ולב פתוח
< יתרון לבעלי ניסיון
בהעברת סדרים ציבוריים**

**חושבים שאתם מתאימים?
סרקו את הברקוד
וענו על השאלון המצורף**

או שלחו לנו מייל mmf@mmf.org.il

**ממחנה
משותף**
להחברי מהביסי

מי סיפק את המודיעין הזה? המן! תכנית ההשמדה של המן הייתה בנויה בדיוק על אותה שיטה. שבעים וחמישה אלף חיילי המשטרה החשאית שלו היו אמורים להתנפל על היהודים בפתאומיות ביום אחד, בשלושה עשר לחודש אדר, להשמיד להרוג ולאבד. אליהם הפנה המן את האגרות החתומות בחותמת "סודי ביותר".

כאשר התמנה מרדכי על בית המן, הוא מצא את כל הכתובות ואת כל התוכניות, הכל מסודר בסדר גרמני של המן. מה שנשאר זה רק לעשות נהפוך הוא.

העיקרון הזה חשוב מאוד, מפני שהוא מגלה ש"הצמצום לא כפשוטו" ומלוא כל העולם כבודו. הכל-הכל מגלה את כבוד מלכותו של דבר לבניית בית המקדש. אותו כסף שהמן חשב שהוא אוסף לטובת השמדת היהודים – זה בדיוק הממון שהיה חסר להם ולא הצליחו לגייס בעצמם לצורך המקדש, ולאחר הנס הוא היה בידם.

אתה מבין, המן? אתה יכול לסייע לתוכנית האלוקית ואז תזכה לשכר, ואתה יכול להתנגד ואז תיענש – או 'גרוע' מזה: תגלה שלא רק שההתנגדות שלך לא הועילה, אלא היא הייתה חלק משמעותי מאוד במימוש התוכנית האלוקית.

בדומה לזה, פרעה מתנגד ליציאת מצרים ולא מבין שבזכות ההתנגדות שלו הפכה יציאת מצרים לתהליך עשיר ומלא בצבעים ועלילה. אם פרעה היה שבדי מנומס כזה... מה היינו מספרים לילדים בליל הסדר? בזכות פרעה וההתנגדות שלו לנו עשר מכות שלמות לדבר עליהן והרבה הצגות לעשות.

פורים מספר את סיפור ההסתרה, "ואנכי הסתר אסתיר". הקב"ה בוחר לשחק איתנו מחבואים, והוא מתחבא בתוך אותו דבר עצמו. בתוך אותו ציור יש גם זקן מלא רחמים וגם גיבור איש מלחמה. אבל כדי להבין את זה צריך לשתות קצת, לטשטש את הגבולות הידועים לנו בין טוב לרע, ואז לא להצליח להבחין בין ארוך המן לברוך מרדכי.

ודאי שמרדכי הוא ברוך, אך גם המן... ברוך ויזכר לטוב... כי בלעדיו לא היינו מגיעים לאן שהגענו. המן צורר היהודים צרר אותנו והפך אותנו לאחד, וגם נתלה על העץ, וגם נתן לנו כסף, וגם השאיר לנו דוחות מפורטים של האויבים שלנו, וגם וגם וגם. תודה המן...

הסוכנים הטובים ביותר

כאמור, פורים מגלה שהקב"ה נמצא בכל. לית אתר פנוי מיניה.

הצמצום לא כפשוטו, ולכולנו יש כתר על הראש... ספירת הכתר הנמצאת מעל החלקים המודעים מאירה לכולנו בדרך שלה, לעיתים זה חותם ישר ולעיתים זה חותם המתהפך...

זה הסוד העמוק של פורים, סוד שנגלה רק למי ששונה כראוי ומבסם – לשון מיתוק – את עצמו כדי לראות שהכל הוא חלק מההמתקה, וגם הרע הוא סוכן מוסד סמוי של הבורא יתברך. וכידוע, הסוכנים הכי טובים הם אלו שכלל לא יודעים שהם סוכנים. הם פועלים לטובת עצמם, בלי לדעת שמישהו מפעיל אותם לטובת עניין אחר לגמרי...

אה... וההפך של עץ זה – פאלי.

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמיל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

NAKASUMI מסכים SMART TV 4K ULTRA HD 98" NE-98FLED ₪5,990 85" NE-85FLED ₪2,990 75" NE-75FLED ₪1,990 65" NE-85FLED ₪1,490	LG מסך 65" 65" 4K ULTRA HD SMART TV 2,690 ₪ AI בעברית 65UT80006LA	SAMSUNG מסך 75" 75" 4K ULTRA HD SMART TV Crystal UHD 3,890 ₪ UE75DU7100	TCL מסך 65" 65" Google TV 4K ULTRA HD SMART TV P79B 2,490 ₪ 65P79B	
SONY Sony PlayStation 5 Slim 1TB Digital Edition 1,799 ₪	XBOX קונסולה Xbox Series S 512GB 1,419 ₪	JBL בידורית ניידת PartyBox Encore Essential IPX4 100W 1,289 ₪	JBL מקן קול JBL Cinema SB-550 3.1Ch 250W Dolby 788 ₪	Golan מנוון הצעות משתלמות מחכות לכם! ניתן להצטרף לגולן טלקום אצלנו בסניפי הרשת
ASUS מחשב נייד VivoBook GO 15 E1504GA-NJ099 Core i3 256GB 8GB RAM 1,399 ₪	Lenovo מחשב נייד IdeaPad Slim 3 15IAH8 83ER004JIV Core i5-12450H 256GB SSD 8GB RAM 15.6" 1,749 ₪	HP מחשב נייד HP Laptop 15-fd0034nj / 9W848EA Core i5-1334U 512GB SSD 16GB RAM Windows 11 15.6" 2,539 ₪	Apple מחשב נייד Apple MacBook Air 13 MGN63HB/A M1 Chip 8-Core CPU 7-Core GPU 256GB SSD 8GB Unified Memory 13.3" 3,199 ₪	Lenovo מחשב נייד עם מסך מגע Lenovo IdeaPad Flex 5 14IAU7 - 82R7009FIV Core i5-1235U 256GB SSD 8GB RAM Windows 11 14" 3,199 ₪
Apple Authorized Reseller APPLE IPHONE 16 128GB מחיר לאחר טרייד אי 1,974 ₪ במקום 3,049 ₪ בהחזרת IPHONE 15 128GB משומש ותקין	Apple Authorized Reseller APPLE IPHONE 16 PLUS 128GB מחיר לאחר טרייד אי 2,477 ₪ במקום 4,199 ₪ בהחזרת IPHONE 15 PLUS 128GB משומש ותקין	Apple Authorized Reseller APPLE IPHONE 16 PRO 256GB מחיר לאחר טרייד אי 2,735 ₪ במקום 5,199 ₪ בהחזרת IPHONE 15 PRO 256GB משומש ותקין	Apple Authorized Reseller APPLE IPHONE 16 PRO MAX 256GB מחיר לאחר טרייד אי 3,082 ₪ במקום 5,089 ₪ בהחזרת IPHONE 15 PRO MAX 256GB משומש ותקין	ASUS מחשב נייד גיימינג Asus TUF Gaming F15 FX507VU-LP180W Core i7-13620H RTX 4050 1TB SSD 16GB RAM Windows 11 15.6" 5,625 ₪
SAMSUNG SAMSUNG S25 128GB מחיר לאחר טרייד אי 2,472 ₪ במקום 3,479 ₪ בהחזרת SAMSUNG S24 128GB משומש ותקין	SAMSUNG SAMSUNG S251PLUS 256GB מחיר לאחר טרייד אי 2,497 ₪ במקום 3,079 ₪ בהחזרת SAMSUNG S24 PLUS 256GB משומש ותקין	SAMSUNG SAMSUNG S251ULTRA 256GB מחיר לאחר טרייד אי 3,130 ₪ במקום 4,979 ₪ בהחזרת SAMSUNG S24 ULTRA 256GB משומש ותקין	קורקינט שיאומי Scooter 4 Lite 3 מהירויות נסיעה, שלדה ממתכת, מגיע למהירות עד 25 קמ"ש מורכב בלמים כפולה E-ABS גם ללגלג קדמי וגם אחורי, ישומון לשליטה מלאה 1,299 ₪	BOSE אוזניות קשת אלחוטיות Bose QuietComfort SC ANC 799 ₪

מבצע טרייד אין בהחזרת מכשיר סלולרי ישן מסווג או אפל בלבד. התקנתן וסך היחיד רשום בטבלה בסניפים ובאתר לפי דגם המכשיר ומצבו.

SHARP
מקרר שארפ
4 דלתות
אימורטר
421 ליטר
SJ-8430-ID
10 שנות אחריות (1-9)
4,390 ₪

Haier
מקרר האירו
4 דלתות
זכוכית שחורה
472 ליטר
נפח טו 421 ליטר
HRF4494FB
2,990 ₪

אלקטרה
מקרר ענק
מקפיא עליון
אלקטרה
זכוכית לבנה
480 ליטר
10 שנות אחריות (1-9)
במסגרת 99 ₪
EL520GW
2,990 ₪

אלקטרה
מקרר מקפיא
תחתון אלקטרה
323 ליטר
10 שנות אחריות (1-9)
במסגרת 99 ₪
EL46WR
2,190 ₪

NAKASUMI
מקפיא
6 תאים
רחבים ועמוקים
נקסומי
999 ₪
NAK 216DFW

SIEMENS
מדיח כלים
אינטגרלי
12 מערכות
כלים בוש
אינטגרלי מלא
SN615X07AF
3 שנות אחריות (1-2)
2,890 ₪

SAMSUNG
מקרר 4 דלתות
מקפיא תחתון
סמסונג
664 ליטר
RF60C7012SL
20 שנות אחריות על המנוע
7,990 ₪
פיקוד שבת

אלקטרה
מקרר 4 דלתות
דלתות נירוסטה
600 ליטר
מקרר ענק
EL6610N
10 שנות אחריות (1-9)
4,990 ₪

LG
מקרר מקפיא
תחתון נירוסטה
462 ליטר
GR-B479BF
4,590 ₪

BOSCH
מכונת כביסה
פתח קדמי
1-8 ק"ג
בוש
1200 סל"ד
8 ק"ג
WGE03201PL
3 שנות אחריות (1-2)
2,380 ₪

SAMSUNG
מכונת כביסה
פתח חזית
1-7 ק"ג
סמסונג
1400 סל"ד
7 ק"ג
WW7ST4043CE
20 שנות אחריות על המנוע
1,890 ₪

AMBASSADOR
מכונת כביסה
פתח חזית
1-8 ק"ג
1400 סל"ד
8 ק"ג
AM80-F141
1,190 ₪

Fujicom
מייבש כביסה
קונדנסור
פתח חזית
פוגקום
קונדנסור
8 ק"ג
FJ-DC278
1,190 ₪

אלקטרה
מדיח כלים
רחב
12 מערכות
כלים
5 שנות אחריות (1-4)
במסגרת 99 ₪
EL2006BL
1,390 ₪

AEG
תנור
אפיה בנוי
נירוסטה
תוצרת גרמניה
1,990 ₪
BEE233115M

Sauter
תנור
אפיה בנוי
סאוטר
תצוגה דיגיטלית רחבה
1,390 ₪
SBI640

SENSOR
תנור
אפיה בנוי
נסנסור
599 ₪
SNCR6500BLK

BOSCH
כיריים אינדוקציה בוש
חד פאזי
אינדוקציה
1,990 ₪
PUE611BB5E

Sauter
כיריים גז
זכוכית
קריסטלית
סאוטר
זכוכית
999 ₪
SHG6002B

DAVOPRO
מיקסר עוצמתי מנוע: 1800w
גודל קערה: 8 ליטר
11 דרגות מהירות ייעודיות
מסך טאצ' לד דיגיטלי
קערה נוספת + מסחנת בשר
מתנה
3,890 ₪
DSM5765

De'Longhi
מכונת קפה
אספרסו
אוטומטית
1,880 ₪
ECAM12.121.B Magnifica

NESPRESSO
מכונת קפה
Nespresso Vertuo Pop
מתנה
מחיר מקפיץ
20+ קפסולות
449 ₪

NINJA
נינג'ה
גריל
חשמלי
949 ₪
EG203

DREAME
שואב אבק
אלחוטי שוטף
Dreame H14 Dual
2,990 ₪

dyson
שואב אבק
אלחוטי
Dyson V11 absolute
2,590 ₪

DREAME
שואב אבק
ומקרצף רובוטי
Dreame X40 Ultra
4,790 ₪

UWANT
שואב אבק ומקרצף
רובוטי
Dreame X40 Ultra
990 ₪

Tefal
מגהץ
קיטור
ספאל
SV6116
הספק 2200 וואט
משאבת מים 5.3 בר
449 ₪

NUTRI NINJA
מעבד מזון
נוטרי שייקר
חכם מקצועי
1-3-3
NINJA
849 ₪
BL682

Hds
בר מים חמים וקרים
תקנת
עצמית
כולל סנן
Hds Water Premium
777 ₪

אלקטרה
מטחנת בשר
עוצמתית
אלקטרה
2200W
444 ₪
LW-6138G1

BRAUN
מכשיר הסרת
שיער לצמיתות
ראש צר
Braun Silk Expert Pro 3 IPL
990 ₪
PL3122

PHILIPS
מכונת גילוח
חשמלית
לשימוש יבש
S1134/00
99 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

5018*
PAYNGO.CO.IL

בתוקף עד- 11.3.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים | התמונות להמחשה בלבד

סיסמת חייו:

עשירתי

כבדל אשר

צוירתי

שִׁמְחָתִי וְשִׁמְחָתִי זוֹ

קחו כמויות של הומור ושמחה, תוסיפו ידע תורני נרחב ותחושת שליחות ויזמות בוערת, ערבבו היטב ותקבלו את הרב יוסי שריד זצ"ל • איך אפשר לעשות במקביל כל כך הרבה דברים: להקים ולתפעל קריה חינוכית, לדאוג לצרכיהם של עולים חדשים ולשים לב לאדם זר שזקוק לאירוח לסעודת שבת? • במלאות שלושים ללכתו ולקראת פורים, בנו רן שריד משתף בזכרונות מבית אבא • תחזיקו חזק, אתם עומדים לעוף

בניה זית

פישר זצ"ל. גם הם גרו כמה שנים ליד כולל מר"ץ. הוא אמר כך: 'הייתי ילד בן שמונה, לא ידעתי להסביר איך הוא נכנס לי כל כך ללב, אבל ידעתי לומר כבר אז שאני אוהב את האיש הזה!'

לא משנה, אתה יכול

הרב יוסי שריד נולד בשנת תרצ"ט (1939) בתל אביב. הוריו עלו ארצה מפרשבורג ההונגרית ערב השואה באירופה: "כל המשפחה המורחבת מצד אמא של אבא - סבתא רחל, עלו ארצה בזכות דוד של סבתא", מגולל רן בקצרה את סיפור המשפחה. "איך שהוא, הוא קלט את האסון שמתרגש על יהדות אירופה, ושיגע במשך כמה שנים את כל המשפחה שהם חייבים לעלות. הוא עלה ראשון, דאג להתבסס פה, ואחר כך חזר להונגריה עד שהצליח להעלות את כל המשפחה. לעומת זאת, מהצד של סבא לא נשאר כמעט אף אחד, ולכן קוראים לנו 'שריד'".

הרב יוסי אמנם גדל בתל אביב, אבל גם זכה לתקופה משמעותית כילד בירושלים: "כשהאיטלקים הפציצו במהלך מלחמת העולם את תל אביב, המשפחה החליטה לעלות לירושלים ונשארה שם שנתיים. סבא ידע לנצל היטב את התקופה הזאת מבחינה תרבותית, והיה לוקח את אבא בן החמש לכל מקום - לכותל, לטטיבלאך במאה שערים וגם לאסיפות עם בענייני השעה. כך סגף חיבור לכל המגורים מעמך ישראל".

אחרי שחזרו לתל אביב, כשהיה בן שלוש עשרה, הגיע אליהם לסניף בני עקיבא הרב נריה, ששכנע אותם לבוא לשיבה בכפר הרא"ה. "אבא הוקסם מהדמות של הרב נריה, שהיה למורו ורבו במובן מאוד עמוק. הרב נריה לא לימד שום מקצוע בשיבה, אבל הוא ידע לבנות אצל התלמידים את הרוח והחזון. הוא היה נותן שיחות בשבת ומלמד ניגונים, ומעל הכל העצים את התלמידים שלו והדליק אותם להיות חלוצים".

אפשר לומר שמר"ץ הרסה לנו את כל הטיולים המשפחתיים... עד שהיינו יוצאים לטיול, אז כשהגענו ליד מירון אבא אמר: 'בואו ניכנס למשפחת אנגל'. עוברים ליד חצור הגלילית - נלך לבקר את משפחת ניומן'...

מה אתם מתלוננים? כשאני באתי לארץ הייתי בלי בגדים ובלי שיניים! "הבריק הרב יוסי שריד זצ"ל עוד וורט מחויך, כדי לעודד את העולים החדשים במרכז הקליטה במבשרת ציון. לאלה שהתקשו לעכל מה הכוונה בדיוק, הסביר שהוא פשוט נולד בארץ - תינוק חסר בגדים ושיניים...

כשאני מדבר עם רן שריד, בנו של הרב יוסי, על המשפט הזה ששמעתי מזוג עולים מרוסיה ביציאה מהשבעה בבית הרב במבשרת, הוא אומר בהתלהבות: "אבא היה גאון - איינשטיין ממש - בוורטים! השילוב המנצח של חוש הומור, משחקי מילים וידיעת תורה מעמיקה, יצרו אצלו יכולת לשלוף את הוורט המדויק שיעלה חיוך וישבור את הקרח. בין אם זה היה כדי 'לעבור מסך' בפני קהל זר ולא קשוב, ובין אם היה צריך לשחרר אווירה לחוצה תוך כדי חופה או לייצג לשלום בית - תמיד הוא שלף וורט גאוני שהפתיע, הצחיק וגם השפיע על הלבבות בבת אחת".

הרב יוסי סיפר בעצמו, שפעם כשערך חופה, מיד אחרי שהחתן אמר לכלה "הרי את מקודשת לי", הפלאפון שלו עצמו צלצל... החופה נעצרה בגלל הפלאפון של הרב וכדי ביזיון וקצף. הרב יוסי שלף את המכשיר, העיף בו מבט ואמר: "טוב, שלחו הודעה משמיים! יש אישור..."

"באמת, הרכה אנשים שבאו להלוויה ולשבעה אמרו דבר ראשון: הרב יוסי היה מצחיק, חמוד, עניו, משתף רן. "אבא מאוד האמין וממש חי בשמחה. הוא נולד בפורים, ונהג לומר שהוא הגיע לעולם כשכולם צחקו. הבעל קורא של המגילה אמר 'ומרדכי יצא', אז גם הוא יצא... הוא גדל במשפחה הונגרית שמחה, בית בריא מבחינה נפשית, שההומור והשמחה היו בו דומיננטיים מאוד. החיוך והשמחה הולידו חמימות וטוב לב, התעניינות בכל אחד ורצון אדיר להוסיף טוב של תורה ואהבת ישראל. יחד עם כל הדברים האלה, השמחה אפשרה לו להיות מקורי ויצירתי בצורה לא רגילה.

"כשבעה הגיעו לנחם שני חברי ילדות שסיפרו חוויות דומות בעניין הזה", מדגים רן את החמימות של אביו בסיפור טרי. "הראשון הוא הרב אלישמע כהן, ראש ישיבת חומש, שהוא הבן של הרב אורי כהן שליט"א ראש כולל מר"ץ. כשאבא הקים את הכולל יחד עם הרב שבתי זליקוביץ', חבר הנפש שלו, הם הזמינו את הרב אורי שהם הכירו עוד מכרם ביבנה לכהן כראש הכולל, כך שהרב אלישמע גדל כאן, כשאחת מחוויות הילדות שלו הייתה התפילה של אבא כחזן בימים נוראים.

"אבא, שהיה יהודי מלא שמחה, היה גם בעל תפילה מלא רגש שידע גם להתרגש ולדמוע בתפילות. לימים נוראים היה לו נוסח ניגוני תפילה משולב ממה ששמע בבית אבא וממה שקלט מהרב נריה. הרב אלישמע, בתור ילד בכיתה א', זוכר את עצמו מחכה לאוטובוס ומזמר לעצמו את הנוסח של אבא לימים נוראים. אז הוא גם חשב לעצמו - 'כשאהיה גדול, אהיה חזן כמו הרב יוסי...'. "החבר השני זה הרב שייקה פישר, הבן של הגאון ר' שלימה"

של שילוב לימוד תורה עם שירות צבאי. מה שלא מוכר בציבור, הוא מי הבחור שהמציא את רעיון ההסדר.

"החברה שהקימו את כרם ביבנה היו בוגרי גרעין 'איתנים' שגם ייסדו בעצמם את הישיבה בכפר הרא"ה", מתאר רן את השתלשלות העניינים. "בין הבחורים האלה היו הרב יעקב פילבר, הרב זלמן מלמד, הרב שבתי זליקוביץ' ועוד. אבא היה צעיר מהם בשנתיים, אבל הצטרף בכל הזדמנות לפעילות של החבורה, ולכן הלך בסוף השביעית לכרם ביבנה, להיות שותף בצמיחת הישיבה שהוקמה שנה קודם לכן.

"במשך שלוש וחצי שנים אבא ספג הרבה תורה מרבני הישיבה, ובעיקר ממורו ורבו הרב אלימלך בר שאול זצ"ל. בשלב מסוים הוא רצה להתגייס לצבא אבל היה בעייה. הוא רצה גם להישאר קשור לישיבה אבל גם לשרת, ולא הייתה מסגרת שאפשרה את זה. "אבא חשב על פתרון מקורי, פעל בכל הכוח למענו ובסוף הצליח!" מסביר רן איך התרחש הנס. "הוא שיגע את יעקב קלי, איש טירת צבי שהיה אחראי על גרעיני הנח"ל במשרד הביטחון, לנסות פטנט חדש. אבא היה סטארטאפיסט חינוכי של כמה דברים, שכיום נראים כאילו היו קיימים מאז ומעולם, וההסדר זה הסטארטאפ הראשון שלו. הפטנט היה שהוא יתגייס במסגרת גרעין נח"ל של בני עקיבא, שאז היה מקובל שמשרתים בצבא שנה וחצי, ואחר כך יוצאים כגרעין להקמת היאחזות חדשה. הוא רצה שבאותו זמן שהם יוצאים להקים יישוב חדש, הוא יחזור לישיבה. יעקב קלי הקים ועדה מיוחדת לבדוק את הרעיון, ובגלל שאבא לחץ מאוד וגם איים ללמוד בישיבה חרדית אם לא יאשרו לו, אז גם בני עקיבא וגם הצבא הסכימו".

למרות ההסכמה של הצבא, כאשר הגיע הזמן לחזור לישיבה הוכרו הרב יוסי כעריק. "אבא פנה לצבא ודרש שיעמדו בהתחייבות כלפיו, ובסוף קיבל מסמך חתום שבו כתוב: "הנ"ל איננו עריק – יש הסדר!" מסכם רן

חלותריים?

"כן, זה ראשי תיבות של 'חלוץ תורני', מסביר רן בחיוך. "בדומה לרבי מלובביץ', הרב נריה הטמיע בתלמידים את הרצון לשליחות. שליחות של הגשמה וחלוציות להפרחת השממה הרוחנית. כשאבא היה בכיתה ט', הרב נריה שלח תלמידים מהכיתה שלו לעזור בהקמת הישיבה במירון – להיות תלמידים אבל גם לשמש כרמי"ם! קבוצה אחרת הוא שלח כדי להקים את נתיב מאיר וכך הלאה, ובדרך הזאת הוא טבע בתלמידים את המהות של השליחות. המסר היה, שלא משנה בן כמה אתה ומה הכישורים שלך, תמיד אתה יכול להפיץ עוד ועוד תורה. אבא קלט את המסר אל תוכו וחי אותו לאורך כל השנים".

מתי התחילה ה'קריירה' של אבא שלך בתחום הזה?

"השליחות הראשונה של אבא הייתה, כשהרב נריה אמר לו לנסוע כשליח של שבת ארגון בסניף בני עקיבא ברחובות. אבא שאל: איפה זה רחובות? והרב נריה ענה בהחלטיות: אתה תסתדר! עלה והצלח! אבא מצא את עצמו נוסע לרחובות, וגם מצליח להלהיב במשך שבת שלמה את כל החברה. כך הוא נדבק בחיידק השליחות, ולכן יצא לו אחר כך להיות שותף בהקמת כרם ביבנה".

איש הסטארטאפ

ישיבת כרם ביבנה ידועה בתור ישיבת ההסדר הראשונה, זו שפיתחה מסגרת

"מה שמדהים הוא שבאותו יום שאברהם עופר התחייב לבנות את כל המבנים של קריית החינוך במבשרת, הגיע הצד השני של הנס – הנגיד זאב וולפסון

בתחילת הדרך, הם קיבלו מבנה ישן וציורי שהיה בתוך חורשה בין מבשרת לחמד. יהודי בשם פדר התרשם מהם לטובה, ונתן להם בחינם להקים את הישיבה במבנה שלו. עברו על החבורה כמה שנים קשות של החזקת ישיבה בתנאים לא תנאים, עד שהתרחש להם נס כפול.

"אבא הצליח ליצור קשר - דרך קרוב משפחה חילונית שהיה חבר של בן גוריון - עם שר השיכון דאז, אברהם עופר ז"ל. הוא נפגש איתם באופן ספונטני על הגשר של הקסטל, ושם אבא הצליח ממש לגעת בו. כשהשר עופר סיפר מאיזו עיירה באירופה הוא הגיע, אבא שלף: 'רגע, בעיירה הזאת היה אחד מגדולי הדור - הרב משולם ראטה, שלספר שלו קוראים 'קול מבשר'! אנחנו כאן ב'מבשרת', ויכולים לבנות בית מדרש על שמו 'קול מבשר'! הדיבור הזה קנה אותו לגמרי, והוא אמר: 'טוב, אני אתן לכם את השירותים'. אבא והרב שבתאי קצת נעלבו: 'מה, רק את השירותים?' אז הוא צחק ואמר שהכוונה היא שהוא בונה ונותן להם את כל השירותים שהם

בחינוך". לכמה בחורים יש מאז ועד היום את החותמת הזאת? ב"ה, יש כבר דורות של בוגרי ההסדר הזה, שהמלחמה הנוכחית מראה עד כמה הוא חיוני מבחינה מורלית וגם מבחינה צבאית".

בגיל 20 התחתן הרב יוסי שריד עם הרבנית אסתר תבדל"א, שגדלה בכפר הרא"ה. "בכתונה של ההורים שלי, החברה ישבו ואכלו סנדוויצ'ים... הם שרו בעצמם את כל השירים, כשכל אחד מוסיף איזה ניגון חסידי שהוא מכיר מבית אבא".

הזוג הצעיר חזר לכפר הרא"ה, שם נולד בזכותם עוד מושג חדש בציבור הדתי-לאומי: "הרב נריה הבטיח לאמא שהוא יעסיק את אבא בישיבה, אז הוא המציא בשבילו תפקיד חדש שלא היה עד אז - מדרין בשיבה תיכונית. אף אחד לא ידע מה זה 'מדרין' בשיבה, אז נתנו לו בעיקר לעשות תיקונים של חשמל ומים... בסוף אבא חיפש משהו אחר ולכן עבר ללמד בישיבה החקלאית שהייתה סמוכה לישיבת כפר הרא"ה, שם הוא הכיר את שני החברים שילוו אותו כל החיים - הרב שבתאי זליקוביץ' והרב אליהו סופר שהגיע מהמגור החרדי".

קול מבשר ואומר

תחושת השליחות של משפחת שריד לא יכלה להסתפק בישיבה החקלאית של כפר הרא"ה, וכעבור זמן קצר ירדו, יחד עם הרב זליקוביץ' והרב סופר, לכבוש אתגר חדש - הפרחת השממה הרוחנית בנגב. בעקבות הרב יששכר מאיר שיצא עם גרעין של בחורים מכפר הרא"ה להקים את ישיבת הנגב בנתיבות, יצאה החבורה להקים את הישיבה התיכונית בכפר מימון. "אבא היה ראש ישיבה בגיל 23!!", מתגורר רן. "אני לא יודע איך, אבל הוא והחברים הרימו שם בית מדרש וקמפוס שלם כשהם חבורה די צעירה. ברוך השם הם הצליחו יפה, והיוו מקור השראה לאחרים. הרב דרוקמן, למשל, שהתרשם ממה שהם עשו, קיבל דרכם חיוזק להקמת הישיבה באור עציון.

"אחרי כמה שנים, אבא הזמין את הרב יעקב אריאל לעמוד בראשות הישיבה. אבא ידע את מקומו ואמר שעם כל הכבוד לרב נריה שדיבר על כך שכל אחד יכול לעשות הכל, עדיין כדי לשמש ראש ישיבה צריך סדר גודל אחר. אבא ידע את מי להביא לתפקיד ראש הישיבה, ולימים הרב אריאל גם התמנה לרב של כפר מימון".

אחרי שבע שנים בכפר מימון, כתוצאה ממשבר מסוים, עברה החבורה המייסדת למבשרת ציון כדי להתחיל עוד פעם הכל מחדש, בהקמת ישיבה תיכונית חדשה. מבשרת הייתה אז מקום נחשל, והקמת ישיבה במקום הייתה בהחלט מעשה חלוצי.

סטיבן גרין

שבת זוגית

2

זמן הפנים לצפון

בואו להתאהב בצפון

במהלך השבת נשמע על ההזדמנויות השונות למעבר חלוצי לצפון ועל ההשתלבות בקהילות העמות הביתה. זוהי ההזדמנות שלכם להשתלב בפרק החדש בתולדות הציונות החלוצית שנכתב ממש בימים אלה.

השגרת הדוֹזים האופינית - האני, שאינו יוקאנו
החלטה מדויקת לצדו אקדמית מסיימת חזית.
עזרה אל הפצ'מניו!
אביעד ותמר הרבסט, עכו

להרשמה סרקו

לפרטים נוספים: 052-366-2639

לגילאי 25-40

פרשת 'ויקהל'
כט' אדר
28-29/3

במלון
חוף התמרים
החדש! בעכו

עלות השבת: 1000 ₪
420 ₪ לזוג
מחיר מסובסד
לזוגות רלוונטיים

מס' המקומות מוגבל!
מהרו להרשם

צוותים", מסביר רן את השם החידתי. "כמובן שמרץ שייך גם לחינוכיות, שאבא ראה בה דבר הכרחי כדי להפיץ תורה. הרעיון המקורי של הכולל הוא, שבמשך שלוש שנים אברך שילמד בכולל יוכל ללמוד בשקט גם לימודי רבנות וגם תעודת הוראה, ואחר כך - שלוש שנים כנגד שלוש שנים - הוא מתחייב להיות שותף בצוות שיצא למקום נידח בארץ כדי להקים קהילה של תורה.

"האמת היא שוולפסון כמעט ביטל את התרומה, כי אבא התעקש שיצאו לשליחות כצוות ואילו וולפסון רצה תפוצה יותר רחבה. לאבא היה חשוב הצוות כדי שמי שיוצא לשליחות יהיה לו טוב, יהיו לו חברים ותהיה לו אפשרות לדאוג לחינוך הילדים שלו וכל מה שצריך עם כוח של חבורה.

"אבא האמין שאם לאדם לא טוב, הוא לא יכול לחנך. רק כאשר טוב לך ואתה שמח, תוכל לתת מהטוב והשמחה לאחרים. הפסוק שאבא היה רגיל לצטט הוא בפרשת ביעור מעשרות: 'עֲשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי, שֶׁם רש"י פירש 'שמחתי ושימחתי בו'. קודם תשמח בעצמך, ואז תוכל גם לשמח אחרים."

מר"צ בעלייה

השמחה והטוב של הרב יוסי באו לידי ביטוי גם בבית פתוח לרווחה, מלא אורחים שונים ומגוונים: "מרכז הקליטה של מבשרת היה לא רחוק מהבית של ההורים שלי", מספר רן בנוסטלגיה, "ומהרגע הראשון שההורים שלי הגיעו למבשרת הם יצרו קשר עם העולים. היינו הולכים למרכז הקליטה, מתפללים שם, מזמינים עולים חדשים לסעודות, שומרים איתם על קשר ומנסים לעזור להם בתיווך של חבלי הקליטה בארץ. מעבר לזה, התארחו אצלנו אברכים בוגרים ממר"ץ שבאו לשבתות, ובכלל - כל פנים חדשות שהגיעו לאזור, אבא היה קולט את הבן אדם ומזמין אלינו הביתה".

רן מספר שהשליחות של מר"ץ הייתה מאוד נוכחת בבית: "בעבר הייתה יוצאת לאור חוברת של מר"ץ פעם ברבעון, שבתור ילדים היינו עוקבים אחריה. בכל פעם הייתה עליה מפת ארץ ישראל שבה היה מסומן איפה נוספו עוד גרעינים חדשים, שהוסיפו לנו עוד שמחה".

היה לכם גם קשר עם הבוגרים?

"בוודאי. אפשר לומר שמר"ץ הרסה לנו את כל הטיולים המשפחתיים... עד שהיינו יוצאים לטיול, אז כשהגענו ליד מירון אבא אמר: 'בואו ניכנס למשפחת אנגל'. עוברים ליד חצור הגלילית - נלך לבקר את משפחת ניומן... כך שכל הטיולים שלנו הסתיימו בכיקורי בוגרים. בתור ילדים גדלנו עם אבא מקסים, שהיה שקוע מאוד בצרכי ציבור. הוא והרב שבתאי היו צריכים לדאוג להרבה מאוד כסף בשביל האברכים והקיום של כל קריית החינוך. בנוסף, אבא היה מחנך כל השנים, כך שהיה עסוק מאוד. מה שכן, כל

צריכים !!

"מה שמדהים הוא שבאותו יום שאברהם עופר התחייב לבנות את כל המבנים של קריית החינוך במבשרת, הגיע הצד השני של הנס - הנגיד זאב וולפסון. התברר שרק כמה ימים קודם לכן הוא פנה לרב יהודה קופרמן וצ"ל, ראש המכללה לבנות בירושלים, ואמר לו שהוא מעוניין לתת באופן מיידי כמה מיליוני דולרים לצדקה, כדי שלא ילכו למס הכנסה של ארה"ב. הוא שאל אותו למי לתת, והרב קופרמן החליט להסתכל בפנקס צ'קים שלו למי הוא תרם בזמן האחרון. הצ'ק האחרון שהוא נתן לפני אותה שיחה היה תרומה לשיבה התיכונית..."

הפור נפל, והתרומה הענקית הגיעה לרב יוסי והרב שבתאי שמינפו את הכסף לסטארטאפ הבא - בניית שמונים יחידות דיור לאברכים שילמדו בכולל החדש, כולל מר"צ.

"אבא הגה את השם מר"צ, כראשי תיבות של המילים מרכז

עכשיו תורכם!

ריטריט

זוגות

(חופשות) משקיעים בזוגיות

במלון לאונרדו פלאזה - ים המלח / גרנד ביץ תל אביב
ברנחית יהונתן יוסכה שומר - יועצי זוגיות ומיניות מרכז כלים שלובים

דווקא בימי המלחמה משקמים ומחדשים את הקשר הזוגי.
התחדשות של יומיים הכוללת 6 סדנאות זוגיות המשלבות לימוד מעשי ותרגול חוויתי.
*אין אינטרקציה בין הזוגות.

אומנות המפגש

תרגול מפגש מרתק ומעמיק בכל הרבדים של הזוגיות והאינטימיות בהשראת תרפיית המפגש בגישת הדי שליפר תרגול של חציית הנשר אחד אל עולמו של השנייה

19-20/3.2025 יום-י' כ' באדר

לימוד ותרגול חוויתי המעמיק בתקשורת ובאינטימיות הזוגית על כל רבדיה. כולל חיזוח חזרה זוגי, תרגול זוגי ממנו וצ'ירת.

אומנות המפגש

תרגול מפגש מרתק ומעמיק בכל הרבדים של הזוגיות והאינטימיות בהשראת תרפיית המפגש בגישת הדי שליפר תרגול של חציית הנשר אחד אל עולמו של השנייה

2-3/4/2025 ד'-ה' ניסן

לימוד מעשי ותרגול חוויתי. *אין אינטרקציה בין הזוגות.

לפרטים והרשמה: שילת הפקות 054-3977033

עלות הריטריט 1960 ש"ח כולל סדנאות, לינה ופנסיון מלא - ים המלח / חצי פנסיון - תל אביב
*אפשרות למימוש הטבת מילואים

קצר ואיכותי

קיצרנו את הלימודים ושמרנו על האיכות

3-1 תואר ראשון ב-3 שנים בלבד!

יום פתוח
ביום ראשון
א' ניסן 30.3

תואר ראשון ושני ב- 4 שנים

 בריכה בקמפוס
 מלגת לימודים
 מעונות חנים שנה א'
 ארוחה ב-10 ₪
 שילוב מדרשה

לפרטים והרשמה:

053-8254356 02-6750724

רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים
rishum-jer@michlalah.edu

יום בארוחות צהריים וערב אבא היה מגיע וזאת הייתה חוויה. סיפורים, בדיחות ושירים – היה כיף גדול”.

בתחום ההמצאות, רן מוסיף עוד כמה נקודות מעניינות: “כדי להשיג עוד כסף לשיבות אבא המציא עוד פטנטים, שאחד מהם הוא הפורמט של מכונני ההוראה שיש היום כמעט בכל ישיבה. הישיבות הרוויחו תקציבים דרך המכונים, ומערכת החינוך הרוויחה הרבה בני ישיבות שנשארו לעבוד כמורים.

“פטנט נוסף של אבא, שאולי קצת קשה להאמין, זאת תכנית המנויים של מפעל הפיס... הוא הציע למפעל הפיס שהתורמים לישיבה יקבלו מנוי למפעל הפיס והם הסכימו. היה יהודי שזכה במיליון שקל, אז אבא עשה לו תרגיל. הוא שאל אותו: ‘אם אני אביא לך מיליון שקל, אתה מוכן לתת מעשר כספים לישיבה?’ היהודי אמר שבוודאי כן, אז אבא אמר לו: ‘יופי, באמת זכית במיליון שקל דרך מנוי מפעל הפיס!’”

שליחות עד הסוף

“פעם אבא הפתיע אותי כשאמר: רן תדע לך, אני לא יודע איך לא יצאתי חב”דניק. זה ממש במקרה...”, נזכר רן בסיפור מיוחד. “כשתמתי על מה מדובר, הוא סיפר שהיה לו חבר בכרם ביבנה שסחב אותו להתוודעויות בכפר חב”ד. הוא אמר: ראיתי אנשים כל כך שמחים ומלאי חיים עם כזאת תודעת שליחות, שהיה מתאים לי להיות כמותם. אבל בסוף עשיתי את השליחות שלנו”.

אבא שלך הגיע גם למעגלים שמחוץ לעולם החינוך?

“בוודאי. אבא היה מראשוני הרבנים שיצאו לעולם החילוני והצליחו להאזיב את התורה. הייתה לו פינה בגל”צ ואחר כך ברשת ב’ ובערוץ 7. הוא ערך חופות בהתנדבות איפה שרק הזמינו אותו. “כל זוג חילוני, הוא היה מזמין אליו הביתה למפגש הכנה לפני החופה. פעם שאלו אותו כמה עולה החופה, והוא ענה שזה עולה חתיכת בד... הכלה שאלה למה הכוונה, והוא הסביר לה שבזמן החופה, כדי שהוא יוכל לברך היא צריכה עוד חתיכת בד כדי להיות צנועה...”

תחושת השליחות של הרב יוסי לצד ההתעניינות הכנה בכל יהודי, פיעמה בליבו ממש עד רגעיו האחרונים. בשבועיים האחרונים לחייו היה מאושפז בהדסה עין כרם כשהוא נפרד ממשפחתו. “אבא הכין אותנו לקראת הפטירה בדרך המיוחדת שלו” משתף רן, “וגם בשבועיים האלה היה מדהים לראות איך שכל פעם כשנכנס מישוהו חדש לחדר, הוא כדרכו התעניין בו ודיבר ושאל כאילו הכל בסדר ואין לו שום כאבים.

“בלילה האחרון שלו, אחותי הייתה איתו והוא אמר לה וורט שמאוד אפיין אותו, על הפסוק ‘ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת’. הוא אמר שרק כל עוד יש אפשרות לשחות, כלומר לרדת אל ‘עם הארץ’ שהם כעת ‘בני חת’ – כמו חטא, שייכים לחטאים – ולפעול לקרב אותם לקדושה, אז יש טעם לחיים”.

למחרת, כחצי שעה לפני פטירתו, נכנסה לחדר אחותו, והציגה את עצמה כנכדה של צבי בנדל, שבמשך שנים ארוכות היה איש השטח של מר”ץ ועמד בקשר הדוק עם הרב יוסי. “אפשר לומר שצבי בנדל היה גר ברכב שלו באותן שנים”, מסביר רן במי מדובר. “אבא והרב שבתי היו שולחים אותו בכל רחבי הארץ – קודם כל כדי להכין את הקרקע להקמת הגרעינים, ואחר כך בתור תומך לוגיסטי ורוחני לגרעינים ולכבות שריפות” כשהיה צורך”.

הנכדה של צבי התעניינה בשלומו של הרב יוסי, שהיה נראה כלא יודע מה נעשה מסביב, ואחרי כמה רגעים יצאה. “אמא שלי ואחותי היו איתו בחדר, ופתאום אבא פקח עינינו ושאל: איפה בנדל? אלה היו המילים האחרונות שלו, שביטאו באופן פשוט את האכפתיות של אבא מכל אחד” אומר רן, ואחרי רגע מוסיף: “נראה לי, שעל דרך הדרש אפשר לומר שהיה כאן גם ביטוי לתודעת השליחות של אבא. אולי בעצם הוא התגעגע אל בנדל הסבא, שיחד עם הרב שבתי וחברים נוספים עסקו בקירוב עם ישראל לאביהם שבשמים”.

"זה לא בא ממנו וזה מרגיש מזוייף, מה זה שווה?"

איך קליפות המן זרש מונעים מקשר להיבנות?

חשוב להבין, אי אפשר להנחית את האמת מלמעלה אלא צריך לאפשר לה לצמוח מהמקום הנמוך ביותר וכך גם מיכה צריך לעלות לאט לאט במעלה הסולם.

כשאת כל פעם מטיחה במיכה שזה לא זה ואם זה לא בא ממנו זה לא שווה, את בעצם לא מאפשרת לו לצמוח - זו קליפת זרש" אמרתי "קליפת זרש?" שאלה

"כן, זרש הכניסה ייאוש בהמן ואמרה לו: "כי נפול תיפול".

כשהוא נפל היא בעצם אמרה לו כמה הוא חסר תקנה וזו בעצם קליפה של ייאוש וחוסר אמונה ביכולת לקום".

"אז מה אני אמורה לעשות?" שאלה "בשלב הראשוני את צריכה ללמוד בינך לבין עצמך ובינך לבינו להעריך את הצעדים הקטנים שהוא עושה.

הדבר הזה יעזור לו לנכס ולאמץ אצלו בנפש את התנועה הזאת כלפיך עד שלאט לאט היא תתחיל להיות טבעית.

כשאת לא מעריכה את מאמציו של מיכה להשתנות זו גאווה מאוד רעילה" אמרתי "גאווה?" שאלה

"כן, כי זה או הדרך שלך או שום דרך, הכל או כלום.

זו כבר קליפת המן" אמרתי "למה קליפת המן?" שאלה

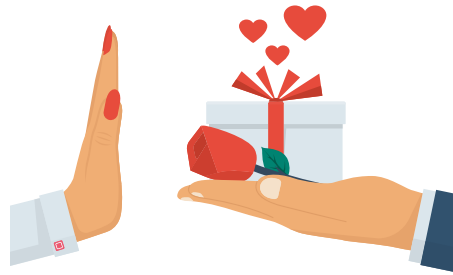
"המן עלה לגדולה שבה כל הנתינים בממלכה היו משתחוים לו ומרדכי היחידי שסרב להשתחוות והוא חווה את זה ש: "כל זה איננו שווה לי"

יש פה מעין תנאי שרק אם זה בדרך שלך, זה יכול להתממש ואז אין פה התפתחות וזה מוביל את הקשר לתקיעות.

ההתמודדות עם מיכה פה תאפשר לך גם לתקן את קליפת זרש וגם את קליפת המן בזה שאת תלמדי להעריך, לקבל ולתווך לו את מה שהוא עושה.

זה יאפשר בנייה של תשתית לקשר שעליה ניתן יהיה לבנות עוד קומות".

כל הפרטים שונו למען שמירת הפרטיות

מיכה לא מגיעים מתוך כוונה אמיתית מלאה וטהורה זה פשוט לא מגיע אליך בכלל?" שאלתי

"בדיוק, ממש ככה...מבחינתי זה לא שווה, וכל היאוש שלי הוא מזה שאני כבר הפסקתי להאמין שזה יכול לקרות אצלנו בקשר ובגלל זה אמרתי לך שאנחנו לא מצליחים אף פעם להפגש". סיכמה

"היאיוש והתסכול שאת מרגישה מאוד משמעותיים וחשובים, יש בהם המון כאב וצער על זה שהסכמת להתחתן עם גבר שאוהב אותך אבל לא יודע להראות לך את זה".

"ונמאס לי כבר להסתפק ב"פירוורי האהבה" האלה שאני מקבלת" אמרה ופרצה בכי "אורנית, חשוב מאוד שתקבלי מענה למקום הזה אבל זה לא יבוא דרך התנועה הזאת לדרישת אמת מוחלטת.

כל הכעסים האלה כלפי עצמך וכלפי מיכה לא מגנים על המקום הכואב הזה.

אנחנו ביחד נלמד לטפל בחוסר היכולת להכיל את המציאות החלקית הזאת או את תחושת הזיוף שאת מרגישה עד שהאמת תתחיל להתגלות באיטיות"

"איך היא תתגלה?" שאלה בחוסר אונים "על מנת שמיכה יתחיל להביא מתוכו את הפרגון ולהראות את האהבה שלו אליך, את חייבת קודם כל להפסיק למקם ולהשוות אותו למדרגה שהוא לא מכיר ולא נמצא שם.

זה נכון שהאכזבות שלך ממנו גורמים לו לנסות שוב ושוב להשתנות אבל אם הוא לא יחווה הצלחות, בשלב מסויים הוא פשוט ירים ידיים.

"אני מיואשת לגמרי. תגידי, את חושבת שיכול להיות שיש זוגות שאין ביניהם כימיה?"

אני רואה את התקשורת שיש לזוגות אחרים ואיך הכל זורם כל כך חלק. הגעתי למסקנה שלי ולמיכה פשוט אין כימיה, אנחנו אף פעם לא מצליחים להפגש" אמרה אורנית

"למה את מתכוונת?" שאלתי אותה "אני כל כך ברורה איתו.

מבקשת ממנו שיחמיא ויעשה עבורי כל מיני מחוות שהשובות לי.

אני ממש מלמדת אותו איך אני רוצה וצריכה לקבל את תשומת הלב שלו כבן זוג" הסבירה אורנית.

"וואו, רק שתדעי לך שזה ממש מרשים והמאמץ שלך מבורך.

הדבר הזה יכול להקפיץ את הקשר שלכם כמה קומות למעלה.

רוב הנשים מצפות שהגבר שלהם יבין לבד למה הן זקוקות.

הוא מצליח לעשות את מה שאת מבקשת ממנו?" שאלתי

"קודם כל אני חייבת את הכרת הטוב על כל מה שהוא עושה.

הוא עושה המון, לא מתעלם מהבקשות שלי. אבל הוא עושה את זה רק בגלל שאני אמרתי לו שיעשה, זה לא בא ממנו.

זה מרגיש לא אמיתי, מזוייף, זה ממש מתסכל אותי" ענתה

"נשמע שהוא ממש אוהב אותך, למה את חושבת שזה לא אמיתי?" שאלתי אותה "אני יודעת שהוא אוהב אותי.

אבל הוא עושה את הדברים בצורה מאולצת כי אני ביקשתי או כי את אמרת לו בפגישה הקודמת.

זה לא כף לי. כל עוד אני לא מרגישה שזה ממש בא ממנו, אני לא יכולה להאמין ולקבל ממנו". ענתה בתסכול

"תדייקי אותי במידה ואני טועה, טוב? את בעצם אומרת כל עוד הדיבורים והמעשים של

לחפור בור או לעלות על כיסא?

הרב דייטש: מסופר על רבי זלמן זְזָמֶר, מהחסידים הגדולים של האדמו"ר הזקן, שהזדמן פעם לעיר מסוימת לקראת שבת זכור, ובתפילת השבת כיבדו אותו בעלייה למפטיר. בסוף התפילה ניגש אליו אחד המתפללים ואמר לו: "רבי, את פרשת זכור שמעתי עשרות פעמים בחיי, אבל אף פעם לא שמעתי משהו ששונה את עמלק כמוך! איפה קנית שנהא דזאת? ...!" רבי זלמן ענה לו: "סע לליאונזה - עירו של אדמו"ר הזקן - ותלמד".

למה הוא התכוון? יש כמה מצוות בתורה שמדברות על אהבה - אהבת ה', אהבת ישראל; אבל עמלק זו מצווה יחידה שמצאנו שעניינה לשנוא. תשאלו: איך אני יכול לשנוא דבר שהיה פעם, שאני לא מרגיש שום קשר אליו? ר' זלמן אמר לו שאם תיסע לליאונזה, כלומר אל דברי החסידות של אדמו"ר הזקן, תבין שאמנם אותם בני העם העמלקי שיצאו להילחם בבני ישראל כבר מתו או התערבבו בין העמים, אבל "זכר עמלק" עדיין לא מת; הוא נמצא בתוכנו, חי וקיים. יש כאלה שאצלם הפעולה שלו גסה וגלויה יותר, ויש כאלה שאצלם הוא מופיע בדקות שבדקות, אבל אין מי שאין לו זכר עמלק.

הנקודה של עמלק היא ה'ישות', המחשבה וההרגשה שאני נפרד, שאני עצמאי ומנותק מהקב"ה. עמלק לא היה מוכן לסבול את העובדה שיש משהו גדול ממנו בגשמיות או ברוחניות, גם אם זה כלל לא נוגע אליו.

כשהרבי הרש"ב ואחיו הגדול רז"א - רבי זלמן אהרן - היו ילדים קטנים, הם שיחקו פעם יחד. תוך כדי משחק חפר הרז"א בור והכניס את הרש"ב לתוכו. הרש"ב פרץ בכבי, וכששמע אביהם הרבי מהר"ש את הבכי, יצא לבדוק מה קרה. "אני מבוגר ממנו, ואילו הוא גבוה ממני, וזה לא הוגן!", הסביר הרז"א, "לכן הכנסתי אותו לבור, וכך נהיה שווים בגובהנו!". אמר לו הרבי מהר"ש: "זלמן אהרן, כך לא מתנהגים. אם אתה רוצה להיות גבוה יותר, קח כיסא ועמוד עליו. אם תגביה את עצמך, לא תצטרך להשפיל את אחיך כדי להיות גבוה ממנו..."

אז איך המצוות של פורים פועלות את מחיית עמלק? ראשית, פורים הוא חג שחוגגים יחד. אם אתה סועד לבד וחושב רק על עצמך - זה לא פורים. גם המתנות לאכילונים ומשלוח מנות מעוררות את תחושת האחדות.

עמלק רוצה פירוד, ואילו אנחנו מתחברים. עמלק אומר "תחשוב רק על עצמך, מה פתאום להזמין משהו לסעודה?", אבל אנחנו יושבים יחד.

אבל שיא המלחמה בעמלק מגיע ממקום אחר דווקא. הישות שלמעלה מכל ישות היא הישות של השכל - כשאדם משוכנע שהוא מבין הכל. את זה עמלק הכי אוהב.

אני זוכר בחור שחזר בתשובה לפני הרבה שנים והלך ללמוד בפוניבזד, ואילו ההורים שלו רצו שילמד באוניברסיטה. הגיע סוף הזמן' בישיבה והוא נקלע למבוכה: "כשאחזור הביתה, אבא ישאל אותי מה למדתי ואיזו

דיפלומה הוצאתי, מה אענה לו?". הוא היה שבור לגמרי. המזכיר בשיבה החליט לעזור לו. אם צריך דיפלומות, נכין דיפלומות: דיפלומה ראשונה, שהוא מוסמך לשפה הארמית. דיפלומה שניה בלימודי היסטוריה של עם ישראל. דיפלומה שלישית בתלמוד רביעיית בתנ"ך. חמישית בפילוסופיה יהודית והשקפת עולם. כך הוא הגיע הביתה עם שש-שבע תעודות סיום, יותר ממה שמקבלים באוניברסיטה...

זו, אם כן, התרופה הגדולה לעמלק: לבוא לסעודת פורים - סעודה שכל המטרה שלה היא "עד דלא ידע", להגיע אל הלא-לדעת, ועוד אומרים שלפי החסידות זו המעלה והתכלית

חשמל הקרן

ארזנו לכם חבילות שוות

נכנסים לבית חדש? רק בחשמל הקרן עסקאות משתלמות וחבילת מתנות ענקית

קונים

חבילת אקסלוסיב מקרר שארפ 2236 תנור ניופאן 2020 מכונת כביסה מייסטר 8 ק"ג - שירות ואחריות אלקטרה רק 7,350 ₪	חבילת פרימיום מקרר אמקור 550 ליטר תנור דו תאי בלומברג 8133 מכונת כביסה דזידסון 6,60 ק"ג רק 6,200 ₪	חבילת זהב מקרר סאטור 491 תנור דו תאי קראון-ניופאן 2020 מכונת כביסה סאטור, 7 ק"ג רק 5,890 ₪	חבילת קלאסיק מקרר דזידסון פרימיום תנור מייסטר 480 שירות ואחריות אלקטרה מכונת כביסה Crystal 6110 6 ק"ג רק 4,550 ₪

מקבלים

מזגן אינוורטר טורבדו 1 כ"ס דגם סומו דירוג ++A רק 1,200 ₪	מייבש כביסה 7 ק"ג דזידסון פרימיום W2350 רק 1,500 ₪	חבילת לוקס מארז כלי Food Appeal בשווי 1500 ₪ עם שובר להחלפה + מיקרוגל איכותי + זוג שמיכות פוך טבעי, פריד + מגהץ קיטור לוקסור רק 1,500 ₪	חבילת פינוק מארז ורדינון בשווי 1400 ₪ עם שובר החלפה + מיקסר להקצפה + מיחם לשתב + מעבד מזון רב תכולתי 8 ב-1, 1000W עם מגוון אביזרים + שואב אבק עומד 1600W רק 1,400 ₪

מוקד הזמנות ארצי: *2757
WWW.KERENBY.CO.IL

רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי
עפי" סקר אומניבוס אסקריא 2024

סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29	יחשלים מלכי ישראל 53 גאולה חיים במקום	ביתר עילית החזרה מלובלין 35	בית שמש נחל צינים 8 (מתחת יש חסד)	אשדוד הורקסט 5	חיפה ברכת משה 29	נתיבות יסקר סמל 10 (קיסר טרייד)	מודיעין עילית רבי טרפון 25	מבית הרוב בני ישיבה

שמזה תקופה לא נקראנו לבוא אל מלכו של עולם ואולי נדמה לנו שאהבתו אלינו תמה והלכה לה; הרי חטאנו, עוינו פשענו, ואיך בדיוק ניכנס לחלות את פני המלך שלא כדת? – הנה מרדכי הצדיק דוחק בה להיכנס. הוא יודע שאהבת הקב"ה שמורה לעם קרובו גם ברגעי שפל ומשבר.

חג הפורים, אם כן, הוא החג של ההתקשרות של ישראל עם הקב"ה ושל הקב"ה עם ישראל בדרך למעלה מטעם ודעת.

בהמה יקרה, שתי משהו

הרב ג'ייקובסון: הרבי סיפר פעם שנכנסו אליו לשיחה שני תלמידים צעירים וביקשו לברר "מהו רבי", ולשמע התשובה שהשיב הוציאו כלי כתיבה ופנקס והעלו אותה על הכתב. הרבי העיר בדרך צחות: "יש להם רבי על הנייר...".

אחיי ורעיי, אסור לנו לצאת מיום הפורים עם "פורים על הנייר", עם וורט כזה או אחר הנשאר בספר, או כזה שנכנס מאוזן אחת ויוצא בחברתה. כדי לספוג לתוכנו את אורו של היום, אנחנו צריכים עוד לפני פורים ללמוד איך לצלול פנימה אל תוך עצמיותנו ולזהות את מהותנו האמיתית.

זו המגמה של לימוד פנימיות התורה ותורת החסידות. החסידות מרוממת את האדם ומעלה אותו לגובהי רום נשמתו. זה לא עניין של שכל. הלימוד בשכל הוא רק ההתחלה, אבל העיקר הוא ההפנמה לכל אברי הגוף ורובי הנפש הבהמית. תכלית הלימוד היא היכולת לשחרר את עצמי מהצורך לשלוט על הכל במחשבותי וידיעתי, ולהניח לחלק העל-מודע שבנפשי – "לא ידע" – להתגלות בתוך חיי.

פורים הוא לא חג של שכרות והוללות ואובדן כיוון, הס מלהזכיר ביחס ליום קדוש כזה; אדרבה, בפורים אנחנו צריכים להיות חדים ומחודדים כתער כמו ביום הכיפורים ועוד יותר מכך. אלא שכדי לזכות לטהרת המוחין אמיתית אנחנו צריכים להשיל מעלינו כמה שכבות בהמיות. בהקשר לזה, חסידים היו מצטטים את דברי הגמרא שהיו משקים את הבהמה קודם השחיטה כדי להפשיט את עורה ביתר קלות, וזה למעשה כל התוכן של "עד דלא ידע".

לחיים ולברכה. בדיוק לכן באה תורת החסידות לעולם, לא רק עבור יום הפורים אלא לכל ימות השנה. על ידי שנתבשם בלימוד חסידות עוד ועוד נוכל לפתוח את עצמנו לצד הפנימי שבנפשנו. וכשאדם נכנס להיכל של "עד דלא ידע", הוא זוכה לשלום בית, לשמחת חיים ולמנוחת הנפש אמיתית, כי נשמתו חופשיה ומאושרת.

עמלק, תסתלק!

הרב דייטש: ידוע שעמלק בגימטרייה 'ספק'. בדרך כלל, למי יש ספקות? מי שאין לו שכל, בטוח שהאמת היא כפי שנדמה לו ואין צד שני בכלל. אבל מי שיש לו שכל מתחיל לחשוב: מניין הביטחון שזה כך? אולי זה להפך?

– נקודת ההתקשרות העצמית של הנשמה עם הקב"ה שמעל השכל, הידיעה וההיגיון. עמלק מתבלבל לגמרי. "מה זה 'לא לדעת'? איזה תואר מקבלים מזה?...".

הבנתם? לחיים, לחיים.

את עצמן אתה לא שוכח, הא?

הרב גופין: השבת שלפני פורים היא שבת זכור, ואנחנו צריכים להגיע למצב "נזכרים ונעשים". מה לזכור? לכאורה צריך לזכור את עמלק, כל הזמן, כל יום ויום. נשאלת השאלה: האומנם עמלק צריך להיות בראש שלנו כל הזמן? לקום בבוקר עם עמלק, ללכת לישון בלילה עם עמלק, לחיות עם עמלק! הגישה הזאת מתאימה אולי לשיטת המוסר, לא לדרך החסידות...

מי שבאמת רוצה להבין את המהות של שבת זכור, שילמד 'מצוות זכירת ומחיית עמלק' בספר 'דרך מצוותיך' של האדמו"ר ה'צמח צדק'. וכשילמד את זה טוב, יבין שלזכור צריך את מה שצריך לזכור. ומה שצריך לזכור זה – אלוקות.

לא מספיק שתאמין באלוקות, לא מספיק שתבין אלוקות, לא מספיק שתדע אלוקות; צריך גם שאלוקות תהיה אצלך באופן של זכירה, "זכור". וממילא, כאשר אלוקות יהיה אצלך באופן של "זכור", עמלק לא יהיה קיים אצלך. זה הפירוש החסידי הפנימי ל"זכור את... תמחה את זכר עמלק, לא תשכח". אם תזכור ולא תשכח את הדברים שעליך לזכור – דהיינו ענייני אלוקות – ממילא עמלק יהיה אצלך מחוי.

מה הפירוש שאלוקות תהיה אצלך באופן של "זכור"? איך פועלים שאלוקות תאיר כך תמיד ללא כל אפשרות לשכחה?

התשובה היא, שעניין 'עצמי' לא שוכחים. אדם יכול לשכוח כמעט כל דבר, אבל הוא אף פעם לא ישכח את עצמו. אתה יכול לשכוח שהבטחת משהו לפלוני, אתה יכול לשכוח ממציאיותו של אלמוני, אבל אתה לעולם לא תשכח את עצמך. אתה יכול לשכוח את הכובע שלך, את המשקפיים שלך, את הטלפון שלך – על אף שהיום גם טלפון זה עניין כמעט 'עצמי'... – ואפילו את הכסף שלך, אבל לא את עצמך. דבר 'עצמי' לא שוכחים.

וכשמדברים על אלוקות, מה קורה? בזמן התפילה – אתה אכן זוכר. אתה חושב על הקב"ה, אתה קרוב אליו, אתה אוהב אותו, וממילא אתה לא שוכח. אבל אחרי התפילה, אתה עלול לשכוח. זאת אומרת שיש לך אמנם אלוקות, אבל לא באופן של "זכור". כאן בא הציווי "זכור" – שאלוקות תהיה אצלך באופן כזה של זיכרון שלא שוכחים. כלומר שאלוקות תהיה אצלך עניין 'עצמי'. שהעניין יתעצם איתך, וממילא עמלק יהיה אצלך מחוי. את העניין הזה צריכים ללמוד היטב לפני פורים, לדבר עליו ולהתוודע עליו. כך מגיעים מוכנים לפורים.

אתה שואל שאלות? תחליף ראש מה!

הרב סלבטיצקי: ההתוודעות של פורים תשכ"ו אצל הרבי הייתה מיוחדת מאוד. בסיומה, הרבי הכריז ש"כל הפושט יד נותנים לו", נעמד על מקומו והתחיל לחלק 'משקה'. המונים הגיעו לקבל עד שהמשקה נגמר והרבי עלה מבית המדרש לחדרו. בינתיים הספיקו להביא עוד בקבוקים, וכשהרבי יצא לכיוון הרכב שייסע אותו לביתו שוב עמד וחילק לכולם. זה היה מחזה נדיר ומפעים.

בתוך כך, תלמיד צעיר אחד הושיט לרבי כוס כדי לקבל משקה, הרבי הסתכל עליו ואמר לו: "כבר נתתי לך". התלמיד השיב לרבי, באנגלית: "נכון, אבל היה חור בקאפ". הוא התכוון לכוס שהייתה לו – "קאפ" באנגלית (cap) – דהיינו, המשקה שהוא קיבל קודם מהרבי נשפך החוצה.

הרבי הגיב: "אם יש לך חור בקאפ, מה יעזור שאתן לך שוב?... הרבי התכוון כמובן ל"ראש", "קאפ" באידיש... אם לא תחליף את הראש, המצב יישאר כמו שהוא, שום דבר לא יעזור.

עכשיו כולנו יושבים ומתוודעים, הכל טוב ויפה. אבל יכול להיות שיש לנו 'חור בראש', ותורת החסידות דורשת להחליף את הראש. עם כל הכבוד לשכל שלנו, הקב"ה איננו מחויב אליו, וכמו שנאמר בהקדמת התיקוני זוהר ש"לית מחשבה תפיסא ביה כלל".

פורים אומר לנו שגם בזמן של ירידה רוחנית מציננו – ברגע זה הקב"ה דואג לנו כאב אוהב ומקדים רפואה למכה. ולכן, כשאסתר אומרת "ואני לא נקראתי לבוא אל המלך", והיא בעצם מייצגת את העם כולו ואומרת

יוצא מזה שלפעמים עמלק מכניס דעת, כי כדי שיהיה ספק צריך דעת. השכל מכניס ספקות. ומהי הדרך להילחם בעמלק? בפורים מוחים את עמלק על ידי "חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע", מדרגה שלמעלה מן הדעת. כרגע שאתה למעלה מן הדעת, יש לך ודאות, יש לך בהירות, ואין לך שום ספקות. כך מוחים את עמלק.

קשיש חכם אמר פעם שכמעט כל השיניים שלו נפלו, נשאר לו רק שתי שיניים בשני צידי הפה. באמת הוא לא צריך את השיניים שנותרו לו, שהרי אי אפשר להשתמש בשתי שיניים מרוחקות זו מזו, אבל הן נותרו כדי שיהיו לו כאבי שיניים... כך לפעמים עמלק מכניס קצת דעת, למרות שהוא חרוק מאוד מדעת, כי בשביל להטיל ספקות זה מספיק...

אבל כשעולים "למעלה מטעם ודעת", כלומר: אחרי שעוברים את הטעם ודעת וממשיכים הלאה גבוה יותר ועמוק יותר אל תוך הנשמה הקשורה ומאוחדת בקב"ה בעצמותה, אזי כשעמלק מציע הצעות, עונים לו מיד: היי אתה, אני כבר עברתי את זה, אני כבר אחרי זה. ואז עמלק נשאר בלי תשובה.

מעניין, ברוב מאמרי החסידות שמדברים על קליפת עמלק, עיקר ההדגשה היא על ה'ישות' שלו, למה הוא נלחם פתאום בעם ישראל? מוסבר ב'תורה אור' שהוא לא היה יכול לסבול את גדולתם של ישראל. מה אכפת לך שישאל גדולים? ה'ישות' שלו לא אפשרה לו לקבל שיש מי שגדולים כל כך, כאלה שהקב"ה הולך איתם.

זאת קליפת עמלק - הישות. ו'ראשית גויים עמלק' - הראשית וההתחלה של כל המידות הרעות, כל התאוות, הכל בנוי על יסוד הישות והגאוה.

עם זאת, כמו שהזכרנו, יש עוד עניין בעמלק - שהוא בגימטרייה ספק. לכאורה, איך זה הולך יחד? ישות וספקות הם לכאורה שני דברים שונים ואפילו סותרים. מי שהוא 'יש', אמור להיות בטוח בדרכו. אם הוא מטיל ספקות, הוא לא בטוח, וכשהוא לא בטוח, זה אמור להחליש את הישות שלו. מי שלא יודע, ועל כל דבר ששואלים אותו הוא משיב "לא יודע", לכאורה הוא עניו... אז איך אפשר לומר שעמלק המטיל ספקות הוא 'יש' איך זה מסתדר באמת?

על הבקשה של אסתר, שהיא כנסת ישראל, "להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים", מוסבר ב'תורה אור' ש"מחשבתו" אלה מחשבות המן שהוא מכניס לתוך היהודים. וכדי לזהות את המן, את עמלק, צריך לראות איזה מחשבות נופלות בליבנו. אם נתבונן בעצמנו, היכן נופלים לנו ספקות? בכל פעם שבאים ומוסיפים לאדם מציאות שמעל המציאות שלו. כשאומרים לו "דע לך, יש דין ויש דיין. יש גיהנום וגן עדן, וצריך להיזהר", אז הוא אומר: יכול להיות... אומרים לו: "אם תעשה עברה תהיה מזה קליפה, יהיה לך מטמום הלב!" - הוא אומר: אולי...

מה המכנה המשותף של כל הספקות האלו? בכל פעם שבאים ואומרים לו שיש משהו חוץ

ממנו, הוא מטיל ספקות. ואם בכל מה שיש חוץ ממני אני מטיל ספק, הווי אומר שהדבר היחיד שמציאותו קיימת בוודאי זה אני... והרי הכלל הוא "אין ספק מוציא מידי ודאי". אם כן, כשהמציאות שלו היא ודאית, והדברים שמחוץ לו מי יודע אם הם קיימים, ממילא הוא נשאר עם הוודאי, כלומר עם עצמו, עם הישות העצמית.

אם כן, מובן היטב איך הספקות והישות מתחברים לדבר אחד: באמצעות הספקות עמלק חותר להגדיל את הישות. העניין של עמלק הוא שאדם יחשוב רק על עצמו, וכדי להיות בטוח שיחשוב רק על עצמו, יש לו פנטזיה - כל דבר שהוא חוץ ממנו הוא מטיל בו ספקות. כל דבר שהוא חוץ ממנו, הוא אומר: זאת אמת? אולי... ואם רק "אולי", אין ספק מוציא מידי ודאי. ומה נשאר בטוח? שהתאוה היא תאוה, והישות היא ישות.

לחיים, לחיים. בפורים מבקשים "להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים". ואם מבקשים באמת, הקב"ה עוזר.

בין כזית מצה לשמחת פורים

הרב גופין: כידוע, אסתר ביקשה מחכמי ישראל "קבעוני לדורות" ו"כתבוני לדורות" - שיכניסו את המגילה לכתבי הקודש וכן שיקראו אותה בציבור, ואילו מרדכי ביקש לקבוע את ימי הפורים ליום-טוב לדורות על ידי משתה ושמחה.

לכאורה, למה אסתר דווקא ביקשה שסיפור הנס יהיה אחד מכתבי הקודש וכן שיקראו אותו בכל שנה, ואילו למרדכי דווקא היה חשוב עניין המשתה ושמחה?

הרבי מבאר את הדברים ואומר שאסתר עסקה יותר בחלק הגשמי של ההצלה, ואילו מרדכי עסק בעיקר בחלק הרוחני שלה. מרדכי עורר את העם - "עם מרדכי" - לתשובה ולהגברת הדבקות בה', ואילו אסתר הלכה לאחשוורוש, עשתה משתה אחד ועוד משתה, עד שהצליחה להפיל את המן. הפעולות שלה היו גשמיות, ולכן לאסתר היה חשוב שיכתבו ויקראו את המגילה; מרדכי, לעומת זאת, שעסק בצד הרוחני של הנס, ראה חשיבות בכך שיקבעו משתה ושמחה ויום-טוב. עד כאן נקודת הדברים (ראו אוצר לקוטי שיחות - מועדים, פורים).

כשלומדמים את הדברים בשטחיות, עלול להיווצר רושם של סתירה פנימית. הרי כתיבת וקריאת המגילה משתייכת לכאורה יותר לעניין רוחני ואילו משתה ושמחה נתפסים יותר כדבר גשמי! אבל הרבי אומר להפך - מגילת אסתר קשורה לצד הגשמי של הנס, ואילו החלק הרוחני בנס ההצלה בא לידי ביטוי במשתה ושמחה. איך זה ייתכן?

אלא שהתמיהה הזו קיימת רק בהסתכלות חיצונית, אבל כאשר מתבוננים בעומק הדברים ומבינים איך שני העניינים הללו - כתיבת וקריאת המגילה, ומצוות המשתה והשמחה - מתקשרים עם אלוקות, הדברים מובנים.

כתיבת וקריאת המגילה מתקשרות לאלוקות כמו כל קיום של מצוה מעשית. יהודי נקשר עם אלוקות בשעה שהוא עושה את רצון ה', ורצונו יתברך מתגלה במצוות מעשיות. הקב"ה רוצה שאניח תפילין, וכשאני עושה את זה אני מקיים את רצונו. כך גם בלימוד תורה - איך אני מקיים את רצון ה' שאלמד תורה? על ידי זה שבפועל, בגשמיות, אני מוציא מהפה שלי את מילות התורה. זה העניין של מצוות - קיום המעשה הגשמי בפועל. וכך גם כתיבת המגילה וקריאתה, אלו עניינים שמתבצעים באופן מעשי וגשמי.

ואיך עניין המשתה והשמחה מתקשר באלוקות? המשתה והשמחה של פורים אינם כמו אכילת מצה כליל הסדר. בפסח המצווה היא בעצם אכילת כזית מצה, כמו שכתפילין המצווה היא להניח אותן בפועל על היר ועל הראש. אבל בסעודת פורים העניין הוא לא עצם האכילה של כזית לחם או כזית בשר וגם לא עצם השתיה של רביעית יין, נניח, אלא כל העניין של משתה ושמחה בפורים הוא מתוך הדגשה על השמחה, והשמחה נובעת מכך ש"הימים אלה נזכרים ונעשים" - לפי הפירוש הידוע שמתוך שהימים "נזכרים" הם חוזרים "ונעשים", אתה מרגיש שכל האירוע של המגילה לא קרה רק פעם, אלא הוא שב ומתרחש עכשיו.

כך פירש הבעש"ט את דברי המשנה "הקורא את המגילה למפרע לא יצא", שהכוונה היא למי שקורא את המגילה כמו סיפור שאירע בעבר הרחוק. אומר הבעש"ט: מי שקורא את המגילה כדבר ישן, "למפרע", מאבד את כל הנקודה של המגילה ושל פורים, וממילא "לא יצא". עליך להרגיש שעכשיו יש גזירת המן, עכשיו יש מרדכי ואסתר ועכשיו יש הצלה. וכדי להגיע להכרה הזאת ולמצב הנפשי

זהו עניין של מעשה בפועל – "עקימת שפתיו הווי מעשה", ולכן הוא שייך לאסתר שעסקה בעיקר בצד הגשמי של ההצלה. ואילו המשתה והשמחה – כל כולם זהו עניין פנימי ורוחני, ולכן זה קשור למרדכי שפעל להצלת עם ישראל במישור הרוחני.

לכל זה מגיעים כשלומדים קודם פורים מאמרי חסידות בענייני החג, שאז כל הפורים מואר באור אחר לגמרי וכל ענייני היום מתקשרים עם עבודת ה'. מאמרי החסידות של פורים גדושים ברבדים עמוקים בקשר

שבין יהודי לקב"ה ומלאים את הלומד בדעת אלוקית. ואכן, כדי לזכות ל"עד דלא ידע", צריכים שיהיה קודם לכן "ידע" – לדעת ולהבין היטב את הדברים, ומתוך כך לעורר את הנשמה שבנו הקשורה עם הקב"ה מעל ומעבר לדעת, "עד דלא ידע".

אל תנעס עליו ואל תשתעבד לו

הרב סלביצקי: לפני שנים רבות היה אצלנו באנטוורפן בחור ירא שמים ומוכשר, שבא ממשפחה דתית אבל לא היה לו קשר לחסידות. עם הזמן הוא התחיל ללמוד חסידות וזה דיבר אליו. פעם הוא למד בחברותא מאמר חסידות על העניין ש"לית מחשבה תפיסא ביה", והבחור התעמק כל כך במאמר ופתאום נפתח לו משהו בעבודת ה'. תמיד הוא חשב שהשכל יכול להגיע לכל מקום ולפצח כל חידה, ופתאום הוא גילה שיש אזורים שלמים שהכניסה אליהם סגורה בפני השכל. מאז הוא התחיל לעבוד את הקב"ה בתמימות, באמונה פשוטה.

פעם הוא נכנס ל'יחידות' אצל הרבי, והרבי אמר לו דברים בתוכן זה: "אתה לא צריך לכעוס כל כך על השכל. השכל אינו רע, רק צריך לדעת איך וכמה להשתמש בו והיכן הגבולות שלו". כלומר, בהחלט צריך לדעת גם לעבוד עם השכל ולא להפסיד את כל מה שאפשר להרוויח ממנו, אבל אסור להשתעבד אליו ולהיות מוגבל בגבולות שלו.

יש עולם רעיוני שלם שנקרא "טעמי המצוות". הטעמים הללו הם נכונים, הם חלק מתורת אמת, ובכל זאת הם עדיין לא הסיבה הכי פנימית ועמוקה של המצווה. זה נכון שיש טעמים פשוטים וטעמים יותר עמוקים ונסתרים, עד לטעמי תורה שיתגלו לעתיד לבוא, ויש

רביעית יין ונרדמתי, אז אולי מבחינה הלכתית יבשה קיימתי את המצווה, אבל בפנימיות הדברים ברור לגמרי שלא רק כוונת המצווה חסרה, אלא כל מהות המצווה חסרה לי. כי מצוות המשתה והשמחה היא מלכתחילה מצווה רוחנית! כל העניין של "לבסומי בפורי" הוא רק 'כלי' שמטרתו לעורר בי את התוכן הפנימי הרוחני של פורים. לכן, בלי השמחה הנפשית הרוחנית לא קיימתי כלל את המצווה.

מכל זה עולה, כדברי הרבי, שמקרא מגילה

הזה קיים כל העניין של משתה ושמחה ושל "לבסומי בפורי עד דלא ידע", בשביל העניין הפנימי והרוחני שיש בזה.

לגבי אכילת מצה מבואר בתורת החסידות שהאכילה עצמה מחזקת את האמונה בה', ולכן המצה נקראת בזוהר הקדוש "מיכלא דמהימנותא" – מאכל האמונה. זאת אומרת, שגם אם אכלתי מצה בלי כוונה, עשיתי את מעשה המצווה. זה אמנם "כגוף בלא נשמה", אבל את המצווה המעשית קיימתי. בפורים, לעומת זאת, גם אם אכלתי כזית פת ושתיתי

עולים להר הזיתים
כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

למלא את החלל

ויש תקנה לאחריהך נאם ה'

ושבו בנים לגבולם

תמר אבינר
אלמנתו של הניבוי הרב **אחינעם אבינר** הי"ד אמו של ניבוי ישראל סגן **הראל אבינר** הי"ד

דינה ורדי גלייה
הוריו של ניבוי ישראל וסגל **יוסף מלאכי גלייה** הי"ד

אירוח שישי-שבת חווייתי פרשת פקודי

כ"ח-כ"ט אדר // שבת מברכיני ניסן | תשפ"ה (28 למרח)

במלון שבע הקשתות על הר הזיתים מול מקום המקדש

יום שישי - שיחות מרתקות | מעימות בצהרים וסעודת שבת חגיגית בערב | תפילות בסגנון קרליבך מול הר המוריה | עונג שבת - מישי חסידי ומרומם שבת - תפילות חגיגיות | שיחות | סיורים | סעודות ניד המלך מוצעיק - הבדלה מוזיקלית

סגן אופק א.
קצין שריון בגדרת עזה, שנפצע קשה והציל את אלעזר סוויסה ממטק בוער

אריים חיים
אימו של יוחם חיים, ז"ל שנחטף לעזה ונהרג מאש כוחותינו

הרב ראאל קאגין
רב בישיבת שדרות, סאיל במיל, משרת ביחידה מיוחדת

הרב אברהם זיביב
דיין בבית הדין הרבני בת"א לוחם בטיירת גבעתי

ישראל כרנס
הזמר החסידי, שיינא סיפורים בלעדיים מחצרות האדמו"רים

קרן אביה

לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

ריוקיסב@gmail.com | 050-9287878

הרב יהושע אודרברג

שירים אָאָרָג

מה עמלק רצה או?
האם גם היום ישנן מחשבות
דומות?
ומה בא חודש אדר ללמד לעולם?

זכר גם היום

בְּכָל דּוֹר
יִשְׁנֶה מַחְשַׁבַת עֲמֶלֶק
הַבָּאָה לְכַרְסֵם
לְקַרֵּר
וְלְהוֹלִיד סֶפֶק

וְכִמּוֹ אִזְ בְּצִאֲתָנוּ מִמִּצְרַיִם
בְּמִדְבַר הַשָּׁמַיִם
בְּקֶשׁ עֲמֶלֶק שָׁם
לְהַפְרִיד אֶת תְּלוּתָנוּ בְּשֵׁם

גַּם הַיּוֹם
בֵּין מִלְחָמָה אֶרְכָּה
פְּצוּעִים מְשֻׁפְּחוֹת וְחֲטוּפִים
הַמְּבַקְשִׁים אֶרְוֶכָה

יֵשׁ עֵינַי הַמְּשֻׁגָּיָה
מִתְנַגֶּדֶת לְזוֹ הַחוֹשֶׁבֶת
שֶׁאֵינָה הִיא
כְּמוֹ נֶעְלָמָה

אֶךְ לְעוֹלָם יְבוֹא אֶדָר
וַיִּזְכֹּר
אֶת הַקָּשֶׁר בֵּין זֶה שְׁלֵמָה דָר
לְהוֹפֵךְ הַמְּאָרְעוֹת
הַנֶּאֱדָר

פורים. יום אחד בשנה, נהפוך הוא: "חייב" - אתה מחויב לכך ואין אתה בן חורין להיפטר מזה; "איניש" - להיות בן אנוש; וכיצד תעשה זאת - עליך להכיר את עצמך ממקום של "לא ידע".

זוהי עבודה פנימית ועמוקה, להכיר את עצמך - לא מהמחשבות שלך על עצמך. אפשר להניח למחשבות להמשיך לנוע, אבל בה־בעת ביכולתך לשאוף אוויר פסגות מתוך קומת הנשמה שלך המחוכרת אל־על, מתוך ה"לא ידע". להניח לנפשך לצלול אל המקומות שה"ידע" לא יכול להגיע אליהם.

אבל רגע, להתעלם מן הדעת ולהפוך לחסר דעה חלילה - זה לא קשור כלל לפורים; לעומת זה, לצלוח את מרחב הדעת ולהמשיך ללכת אל מחוצה לו ולמעלה ממנו - זו העבודה הפנימית של פורים, ולמעשה זו תכלית כל עבודת ה' על פי החסידות.

לחיים, לחיים ולברכה, פורים שמח, ומשמחת ועבודת פורים ניקח שמחה והתקשרות איתנה לה' לתורתו ולמצוותיו על כל השנה כולה.

כאלה שמסתמכים על זה כשמוצאים משהו לא מובן ואומרים: נכון שאנחנו לא מבינים, אבל לקב"ה בוודאי יש טעם נסתר לכל דבר שהוא ציורה עלינו. אבל האמת היא שזאת טעות! הטעם והסיבה הכי עמוקים לתורה ומצוות הם - כך ה' רצה. כל היגיון שיהיה - הוא נברא של ה'. ה' יצר את מושג ההיגיון עצמו, ולכן מגוחך לחשוב שרצונותיו נובעים מאיזשהו היגיון שמחייב אותו כביכול להחליט כך או אחרת.

ההבנה הנכונה היא שהקב"ה הוא מעל כל זה, אלא שברצונו יתברך הוא גם הטעים חלק מהדברים בדעתנו כך שיתיישבו בשכל שלנו ונוכל להזדהות איתם, אבל אין לנו לראות בטעמים את התמונה המהותית כולה, אדרבה: כך ה' רצה - זה ההסבר המהותי והנעלה ביותר, ואת ההתקשרות המהותית הזו בינינו לבין ה' יתברך אנחנו מעוררים בכוחו של יום הפורים.

יום אחד תהיה בן אדם

הרב ג'ייקובסון: הכלים בהם אנחנו משתמשים כדי להגדיר את המציאות, הם שיקבעו מהי המציאות בעינינו. המשקפיים דרכם אנחנו מנסים לבחון דברים הם בעלי מסגרת ועדשות מסוימות שמביאות למסקנות מאוד מוגבלות. ובעצם, אנחנו תקועים ב"ידע" שלנו, ומכוחו אנחנו מכניסים את המציאות כולה לתוך קופסה הקיימת זה מכבר.

כל המודעות העצמית שלי, כל המחשבות על עצמי ועל העולם שמסביבי, מהיכן הן מגיעות? מה"ידע" שלי. המוח שלי כבר שרוי במעין קיבעון מחשבתי - הוא כבר יודע מה הוא יכניס אל העולם שלי ומה לא. אבל הכלים שעמהם אני מנסה להכיר את עצמי ואת זולתי הם כלים מוגבלים, ולפעמים הם עצמם זקוקים לשיקום וריפוי משמעותיים.

יוצא מכך ששיחה סתמית ביני לבין עצמי פונה אל רובד ה"ידע" ושואלת אם הוא מסכים ומה הוא חושב על העניין שאני עסוק בו כעת. ה"ידע" הוא המושל בכיפה על כל מה שנכנס למוחי ולבי.

כדיוק בשביל זה באה העבודה הרוחנית של

מבצע פורים של עמותת "מקימי": מתנות לאביונים שמשנות חיים

כמידי שנה, עמותת "מקימי" פותחת את מבצע פורים השנתי למתנות לאביונים, המשלב סיוע כלכלי מידי עם ליווי מקצועי ארוך טווח.

"מקימי" מציעה גישה ייחודית - המשפחות מקבלות כלים מעשיים להתנהלות כלכלית נבונה, המוציאה אותן ממעגל המצוקה באופן קבוע. "מדי שנה אנו עדים לצמיחה משמעותית במספר התורמים בחודש אדר, עם עשרות אלפי ישראלים הנרתמים למצווה, מספר ישראל ליבמן, מנכ"ל העמותה. "במקביל, מדי שנה מצטרפות מעל 500 משפחות חדשות לתכנית הליווי המקצועי שלנו."

כספי התרומות מופנים לסיוע מידי, לצד הליווי המקצועי שמלמד את המשפחות לבנות תקציב, לחסוך ולקבל החלטות כלכליות מושכלות.

? איך באמת אפשר להגיע למדרגת "עד דלא ידע" שתהיה בדבקות ולא בבלבול?

זו שאלה יקרה וחשובה עד מאוד, התלויה בכמה גורמים. האחד, שכל שאדם מתבגר כך הוא מכיר יותר את תכונותיו, ואם השתייה גורמת לו בלבול, כדאי שינקוט כפוסקים המקילים, וישתה יותר מלימודו וייצא בזה ידי חובה.

השני, הסביבה שבה שותים. אנו שואפים לחבורה של קדושה, כמו תלמידי חכמים שגם בשכרותם לא עוזבים את עבודת ה', אלא אדרבה - פורצים לעילא ולעילא מהעבודה הרגילה. בסביבה כזו האדם נמשך אחרי מעלות החכמים שעמם הוא סועד ורוקד. והשלישי קשור להכנה. ככל שאדם לומד יותר את מעלת חג הפורים ומתקשר לפני השתייה בכל נימי לבבו אל קדושת היום, כך גובר הסיכוי שהשתייה תרומם את אותה התקשרות, מפני שבזה לבו נתון.

? למה דווקא בפורים, כשהכל הפוך, מתגלה האמת הכי גדולה?

בגמרא מסופר כי כשחלה יוסף, בנו של רבי יהושע, עד שכבר היה במידה מסוימת בעולם האמת וחזר, שאל אותו אביו: מה ראית שם? אמר לו: "עולם הפוך ראיתי, עליונים למטה ותחתונים למעלה". ומכאן שיש בעולם שלנו ממד שהוא הפוך מן האמת. הרע נראה כמנוח ומשתלם פעמים רבות, "צדיק ורע לו, רשע וטוב לו". מראה העיניים החיצוני נתפס אל המציאות השטחית ומתקשה לחדור אותה.

כך היה בפורים - אחשוורוש והמן נראים כשולטים על המציאות, אבל אחר כך מסתבר שהכל הפוך, וכל הסיפור הוא על מעלתם של ישראל ולא הכחדתם. משנכנס יין יוצא סוד, וסוד זה הוא שקדושתם של ישראל מכריעה את כל המציאות לטובה. וכשאנו רואים שמציצים כל פועלי און, אנו יודעים שזה כדי "להישדמם עדי עד" - בימים ההם ובזמן הזה.

? כשאני שומע את קריאת פרשת זכור אני מרגיש שנאה גדולה לעמלק, אבל אחר כך היא נעלמת. האם אני מקיים את המצווה כראוי?

אף על פי שלא נתחייבנו להזכיר את עמלק בכל עת, נדמה שדווקא השנה יש לנו תזכורות תדירות לרשעות הנוראית של בחינת עמלק המנסה להשמיד להרוג ולאבד.

התקנה של מצוות מחיית עמלק היא הקריאה בתורה פעם אחת בשנה, לעומת זיכרון יציאת מצרים שנצטוונו עליו בכל יום וזיכרון השבת שנצטוונו עליו בכל שבוע. מובן שזיכרון יציאת מצרים מעבר לזמן קריאת שמע, וזכרון שבת בימי החול - הם התפשטות הזכרון שעליו נצטוונו ובוודאי יש בכך מעלה, אך הם אינם עצם המצווה. כך גם זכרון עמלק המתפשט לכל השנה הוא מעלה, אך אינו הגדרת הציווי. ואשרי מי שנותן ליבו לקיום המצווה בתקנתה - פעם בשנה בקריאה מיוחדת ובכוונת הלב.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

תואר ראשון במכללת אורות ישראל קמפוס אלקנה

בזכות האכפתיות והיחס האישי // האווירה התורנית
ההסעות והגמישות // המרקם החברתי המנצח!

יום פתוח בקמפוס

יום ראשון הקרוב | ט' אדר | 9.3 | 9:00

הסעות מרחבי הארץ

מגוון מסלולים לתואר ראשון B.Ed.

תנ"ך | מחשבת ישראל | לשון | מתמטיקה | תקשורת | היסטוריה | ארץ ישראל | חינוך חברתי | חינוך מיוחד | הגיל הרך | מחול ותנועה | אפשרות לשילוב עם לימודי מדרשות | מסלול מיוחד להסבת אקדמאיות להוראה

חפשו ב-Google
'תואר באורות באלקנה'

בחרי עם הלב, אורות ישראל

לפרטים והרשמה:
052-4295209 | 03-376-3767